

Иисус в Корана

عيسى عليه السلام في القرآن باللغة البلغارية

ПИСАТЕЛ:

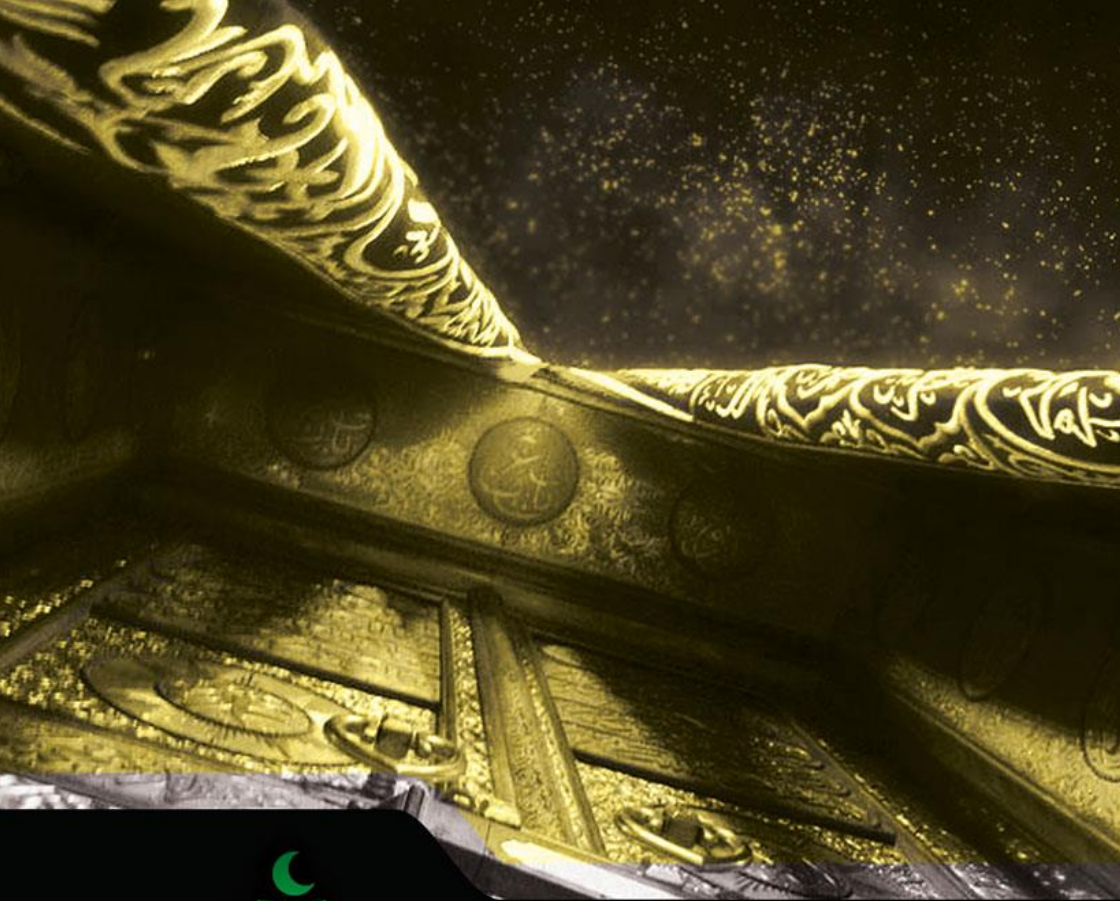
Абд Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيخة

ПРЕВОДАЧ

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

С името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

Въведение

Преди да пристъпим към разговора за живота на нашия уважаван Исус – мир нему – в Корана, ще започнем с въведение, което пояснява началото на сътворението, произхода на хората, мъдростта на тяхното създаване и тяхната неизменна нужда от духовна храна, която им гарантира психологическа стабилност, увереност и спокойно сърце. Тази духовна храна се изразява в убеждение и вяръвания, регулиращи техните дела, общества, идеи и стремежи; и насочващи ги към правилното напътствие. Всичко това е съвкупност от божествени закони, които им гарантират правата, грижат се за душите им и опазват честта и богатството им. Тези божествени закони идват до хората единствено посредством богоизбрани хора, които известяват останалите за Пречистия и Всевишен Аллах. Именно това са Пратениците и Пророците */Мираът и благословаът на Аллах да са над тях/*.

Тъй като Свещеният Коран е една от небесните книги, Всемогъщият и Превелик Аллах я низпослал на последния Пратеник Мухаммед за да бъде последната небесна ¹ ذِكْرًا لِلنَّبِيِّينَ книга. Ето защо е необходимо тя да бъде универсална, валидна за всяко време и съдържаща всичко, от което хората имат нужда, за да достигнат до земното и отвъдното щастие.

От нещата, които Свещеният Коран поясни, са периодите на създаването на тази Вселена и събитията, които се случили с нея по реалистичен начин, приети от

---

¹ Аллах да го благослови и с мир да го дари.

здравия разум, чистия инстинкт и логиката, която е далеч от сляпо следване на чужди твърдения и мисли. Свещеният Коран приписва сътворяването на тази Вселена и всичко, което се намира в нея, единствено на Аллах- Единствения, който няма съдружник.

Пратеника на Исляма – Мухаммед ﷺ – ни пояснява и оповестява от Аллах началото на сътворението в преданието от Имран ибн ел- Хусайн, в което той /Имран/ казва: „Дойдоха група хора от жителите на Йемен при Пратеника на Аллах ﷺ и казаха: „О, Пратенико на Аллах, ние сме дошли при теб, за да се образуваме в религията. Първото нещо, за което те питаме, е началото на това нещо (Вселената), как се е случило? Отговорил ﷺ: „Бил е само Аллах и е нямало нищо друго освен него. След това е сътворил водата и трона, а тронът му е върху вода. След това е създал калема и запазения скрижал и е записал в него всяко нещо (до съдния ден). След това е сътворил небесата и земята.“²

Тук Пратеника ﷺ пояснява най- важното от онова, за което са го попитали, или иначе казано – непреходността и вечното съществуване на Единствения Аллах, който няма начало и няма край. Затова казва: „Бил е само Аллах и е нямало нищо друго освен него.“- тоест Аллах съществува постоянно, няма начало и няма край. Така той засява у тези хора убеждението, че безкрайността и вечното съществуване са присъщи само за Единствения Аллах и че онзи, който няма начало на съществуването си, е само Пречистият и Всевишен Аллах. Никое от Неговите създания не прилича на Него и не се описва с това качество. Така е, защото вярата в божествеността на Аллах не се приема, ако човек е убеден или твърди, че има друг, освен Аллах, който е Вечен, без

---

² Сахих ибн Хибаан.

начало и край. Аллах потвърждава в Свещения Коран, че Вечността е присъща само и единствено за Него в пълния смисъл на думата, за да поясни на всяко едно Негово създание на този свят, че то е сътворено */има определено начало/* и че то е сътворено от нищото и е направено да бъде нещо. Всевишният Аллах казва: **„Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Премъдрия. Негова е властта на небесата и на земята. Той съживява и Той умъртвява. Той за всяко нещо има сила. Той е Изначалния и Безкрайния, и Явния, и Скрития. Той всяко нещо знае.“³**

Аллах е Безначалният, Вечният, който няма начало на съществуването си. Той съществува открай време, период, през който е нямало нищо друго от световите. Негови са всички съвършени и прекрасни качества, в които не прилича и не наподобява на Него нито едно от създанията Му. Или както самият Той ни пояснява това в следното знамение: **„Твореца на небесата и на земята. Създаде Той за вас съпруги от самите вас и от добитъка чифтове. Така Той ви множи. Няма подобен Нему. Той е Всечувашия, Всезрящия. Негови са ключовете на небесата и на земята. Той увеличава препитанието за когото пожелае и Той намалява. Той всяко нещо знае.“⁴**

Също така Аллах ни разкрива невъзможността да се опише и да се обхване знанието Му, за да поясни на рабите Величието Си. Той е Богът, на когото се покланят праведните раби, онези, които се страхуват от Него и се смиряват пред него със сърцата си. Именно на тази група хора сърцата са убедени и уверени в господството и божествеността Му. Всевишният Аллах ни пояснява тази

---

³ Свещения Коран 57/ 1 – 3.

⁴ Свещения Коран 42/ 11 – 12.

истина, като казва: „Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. А те не обхващат нищо от Неговото знание. И лицата ще се смирят пред Вечноживия, Неизменния, и ще изгуби надежда всеки, който е носил гнет. А който върши праведни дела и е вярващ, не ще се страхува нито от угнетяване, нито от ощетяване.“⁵

Всяко друго нещо освен Аллах е творение, което Той е сътворил с Мощта и Величието си, изваждайки го от нищото към съществуването. Всевишният Аллах пояснява това, казвайки: „Това е Аллах, вашият Господ, Творецът на всяко нещо. Няма друг Бог освен Него. Как тогава бивате подлъгвани! Така се подлъгват онези, които отхвърлят знаменията на Аллах. Аллах е, Който стори за вас от земята обиталище и от небето свод, и ви даде образ, и направи образа ви превъзходен, и ви дава препитание от благата. Това е Аллах, вашият Господ. Благословен е Аллах, Господът на световите! Той е Вечноживия. Няма друг Бог освен Него, затова Него зовете, предани Нему в религията! Слава на Аллах, Господа на световите! Кажете: “Забранено ми бе да служа на онези, които вие зовете вместо Аллах, след като при мен дойдох ясният знаци от моя Господ. И ми бе повелено да се отдам на Господа на световите.”⁶

От силно заложеното убеждение при мюсюлманите е, че Аллах създава каквото пожелае, върши каквото пожелае, няма кой да възпрепятства онова, което Той отсъди и няма кой да отмени онова, което Той е повелил. Онова, което Той пожелае, се случва, а повеленията му преобладават. Или както самият Той ни пояснява: „Твоят Господ сътворява

---

⁵ Свещения Коран 20/ 110 – 112.

⁶ Свещения Коран 40/ 62 – 66.

каквото пожелае и Той избира. Не е техен изборът. Пречист е Аллах, превисоко е над онова, с което Го съдружават! Твоят Господ знае какво потулват сърцата им и какво разкриват. Той е Аллах. Няма друг бог освен Него. Славата принадлежи Нему и в земния живот, и в отвъдния. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.“⁷

Аллах не създава нещо напразно, без определена цел и не оставя създанията си без възмездие и награда в отвъдния живот за онова, което са вършили на земята. Всяка една твар на тази планета е сътворена от Него с мъдрост, за да се труди и да изпълнява определената му роля от Аллах. В част от случаите ние узнаваме тази мъдрост, а в друга част – не. Съвременните открития откриват част от тези мъдрости, като например връзката между всички живи създания, която се нарича хранителна верига. По същия начин е връзката на живия свят със света на неодушевените неща, като фактът, че светлината, тъмнината, слънцето, луната, нощта, деня и т.н. влияят върху живите създания. Това е нашето знание в момента, а за в бъдеще какво ще открием, само Аллах знае. Благословеният Аллах, най-Прекрасният Творец казва следното: **„Ние всяко нещо сътворихме с мяра.“⁸**

---

⁷ Свещения Коран 28/ 68 – 70.

⁸ Свещения Коран 54/ 49.

Глава първа

Първите създания

Коранът, който е словата на Аллах, ни пояснява, че първоначално светът е бил създаден от нищото, със силата, желанието и повелята на Аллах. Пояснявайки това, Всевишният Аллах казва: „**Първосъздателя на небесата и на земята! И щом реши нещо, казва му само: “Бъди!”. И то става.**“⁹

А Пратеника Мухаммед ﷺ ни пояснява, че първото нещо, което е създадено (в тази планета) от Аллах, е водата, която е основата за съществуването на всяко друго създание. Аллах я сътворил с мощта Си от нищото и я направил да бъде нещото, от което е сътворено всичко останало. Пратеника Мухаммед ﷺ казва: „**Всяко нещо е сътворено от вода.**“¹⁰

Сътворяването на небесата и земята

Аллах пояснява в Корана, че е сътворил седем небеса и седем земи в рамките на шест дена, без да почувства някаква умора, като казва: „**Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях в шест дни, без да Ни засегне**

---

⁹ Свещения Коран 2/ 117.

¹⁰ Сахих ибн Хиббан.

умора.“¹¹ И макарче е способен да ги сътвори за един мигили дори за по- малко от един миг, както споменава в словата си **„Нашата повеля се изпълнява, докато мигне окото.“**, Той избрал периодът да бъде шест дена.

Ако някой рече: „По- полека! Сътворил ги е в рамките на този период, въпреки че може само да им каже „бъдете“ и те да се появят?!

Ибн ел- Джеузий споменава част от мъдростите в това сътворяване, казвайки:

Първата е: Той е искал всеки един ден да осъществява по една повеля, за да може ангелите и всеки, който наблюдава това, да осъзнаят величието на тези неща.

Втората е: Увереноста, че това е една подготовка на онова, което ще бъде създадено за Адем и неговото потомство, преди самите те да бъдат създадени. А това от своя страна кара ангелите да приемат това сътворяване за нещо още по- велико.

Третата е: Избързването (в сътворяването им) е най- силното нещо, доказващо мощта (на Аллах), но увереността е много по- мъдра от това в случая. А тук Аллах е искал да изяви Мъдростта си – така, както изявява мощта си в словата **„...Бъди и то става.“**

Четвъртата е: Чрез това Аллах учи рабите си на увереност. След като увереността е присъща на онзи, който никога не грешки, тогава онзи, който грешки, трябва също да бъде уверен.

Петата: Това отлагане в сътворяването на определено нещо

---

¹¹ Свещения Коран 50/ 38.

след друго отдалечава човека от мисълта, че всичко се състои от едни природни явления или уговорка между определени хора.“

Ето Ви още една мъдрост, която се споменава от ел-Куртубий в книгата му за тълкуването на Корана „Ел-джамиа ли ехкям ел-Коран“: „(Аллах) ги е сътворил за шест дена, защото всяко нещо при Него е с определен срок. А това от своя страна пояснява, че Той няма да избързва с наказанието за грешниците, понеже всяко нещо при Него е с определен срок.“

В Корана се съдържа подробна информация за сътворяването на небесата и земята. Всевишният Аллах казва: **“Кажи: “Нима наистина отричатے Онзи, Който сътвори земята в два дни и сторватے Нему подобия? Той е Господът на световете.” И стори по нея непоклатими планини, и я благослови, и разпредели там препитанието ѝ точно в четири дни поравно за търсещите... После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим, и рече на него и на земята: “Покорете се доброволно или по принуда!” Рекоха: “Покоряваме се доброволно.”** *(Аллах повелява на земята и небето да изпълняват възложените му функции, както подобава.)* **И ги направи седем небеса в два дни, и отреди Той на всяко небе неговото дело. И украсихме най-ниското небе със светилници, и за опазване. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия.**“¹²

Сейид ел-Кутуб казва в книгата си „Фи зиял ел-Коран“ следното: „...това са двата дена, в които Аллах е сътворил земята и двата дена, в които е сътворил непоклатими планини, разпределил е препитанието и е

---

¹² Свещения Коран 41/ 9 – 12.

разпрострял богатта си през тях. Така до тук стават четири дни...Без съмнение това са дни) от дните при Аллах, времетраенето на които само Той знае, но не са като дните на тази Земя... Дните, в които е сътворил първо земята, след това е създал в нея планините и е разпределил препитанието, са съвсем други дни, които се измерват по съвсем друг начин, за който ние не знаем. Обаче ние знаем, че те са доста по- дълги от известните на тази Земя дни. Най- близкото нещо, което може да си представим според онова, до което е достигнало нашето човешко знание, е твърдението, че те са период от време, през който е преминала Земята фаза по фаза, докато накрая се е установила, втвърдила ѝ се кората и станала годна за живота, който ни е известен.“

Мъдростта от сътворяването на хората

Ето един логичен и разумен въпрос: „Каква е мъдростта от сътворяването на човека, който е най-почетеното създание от Аллах, поради факта, че му е покорил всяко нещо, намиращо се на този свят? Каква е целта от сътворяването му?“

Напълно ясно и красноречиво Коранът пояснява мъдростта от сътворяването на човека, за да не остави място за спекулации и погрешни предположения и хипотези. Коранът пояснява, че хората са създадени с велика и възвишена цел, поради която са създадени небесата, земята, Рая и ада. Всевишният Аллах казва: **„Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат. Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят. Аллах! Той е Давачия препитанието, Владетеля на силата, Всемогъщия.“**¹³

Животът съвсем не е това, което си мислят атеистите и безбожниците, заявяващи, че няма живот след смъртта, няма развносметка, няма наказание, а животът е само един и всичко приключва със смъртта- с нея човек напълно погива. Всевишният Аллах казва: **„И казват: “Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и само времето ни погубва.” А те нямат знание за това и само предполагат.“**¹⁴

Колко е трудно човек да живее с такава мисъл и колко ли би бил нещастен човек, който е с такива убеждения. Наистина така, както човек има нужда да задоволява плътските си

---

¹³ Свещения Коран 51/ 56 – 58.

¹⁴ Свещения Коран 45/ 24.

нужди, по същия начин той има нужда да задоволи и душевните си нужди. А тези нужди се задоволяват единствено чрез опознаването на Аллах, което се постига само чрез следването на онова, с което са дошли пратениците. Въпросът за атеизма и отричането на задгробния живот и възкресението не е твърдение, възникнало от тази епоха, а по-скоро е твърдение, което се разпространява между хората още от древни времена. Група хора, които отричат съществуването на Бог и претендират, че не вярват, си го предават от един на друг, от поколение на поколение, за да бъде прието от онези, които отказват да прогледнат и да опознаят Бог (Аллах) и отказват да последват божествените повели, оставяйки страстите им да отсъждат вместо разума им по непозволен и неприемлив начин. Всевишният Аллах казва: **„И им изпратихме пратеник измежду тях, [който рече]: “На Аллах служете! Нямайте друг бог освен Него! Нима не се боите от Него?”***(Според някои тълкуватели тук става дума за пророка Худ или пророка Салих, мир на тях.)* **Знатните от неговия народ, които отрекоха и взеха за лъжа срещата в отвъдния живот а бяхме ги отрупали с разкош в земния рекоха: “Този е само един човек като вас. Яде, каквото и вие ядете, и пие, каквото пиете. И ако се покорите на човек като вас, тогава ще сте губещи. Нима ви обещава, че след като умрете и станете пръст и кости, [отново] ще бъдете извадени? Далеч, много надалеч е онова, което ви се обещава! Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и никога не ще бъдем възкресени.”**¹⁵

В началото хората са били една единна общност, която е нямала противоречия и разногласия. Това най- вече се дължало на факта, че са били малко по численост и са

---

¹⁵ Свещения Коран 32 – 37.

живеели като едно общество. Обаче след като числеността им се увеличила и мястото, на което са живеели, станало тясно за тях, част от синовете на Адем се принудили да се преселят към други части на земята, за да търсят препитание. По този начин те се разпръснали по земята. Коранът ни пояснява тази истина със словата, в които Всевишният Аллах казва: **„Хората бяха само една общност, но се разделиха. И ако нямаше предишно слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях онова, по което са в разногласие.“**¹⁶

Това разделение и разпръсване по земята довело до различие в езиците, традициите и отдалечаване от първите източници на религията (призоваващи ги към единобожие – вярата само в Аллах). От справедливостта на Аллах е фактът, че Той никога не угнетява никого и не наказва един народ, докато не изпрати пратеник, който да му поясни истината и да му покаже правия път (истинската религия при Аллах). Така Аллах е изпълнил своята милост към хората, като е изпратил пратеници, за да ги насочват и призовават към напъствието Му и да ги предупреждават да странят от пътищата на заблудата, както пояснихме по-горе. Затова няма нито една общност, до която да не е изпратен Пратеник с божествено послание, независимо в кое време е живяла. Коранът ни пояснява тази истина със словата, в които Всевишният Аллах казва: **„Ние те изпратихме с**

---

¹⁶ Свещения Коран 10/ 19.

истината като благовестител и предупредител. И нямаше общност, сред която да не е минал предупредител.“¹⁷

Всемогъщият Аллах е изпращал във всяко едно време Пратеници и Пророци, за да се върнат хората към монотеизма –вярата в един бог - и да се покланят само на един Бог, който е истинският. Това изпращане на нови пратеници и Пророци ставало след като хората са се отклонили от напътствието на предишния Пратеник или Пророк и са загубили истинските убеждения, вярвания и учения, низпослани от Аллах. Всички Пратеници и Пророци, от първия до последния са призовавали към едно и също нещо, а именно – единобожие, което се изразява в приемането само на Аллах за Бог, Създател, Владетел, Устроител, само на Него да се служи, само Той да се обожава с думи и дела и да се отрече всяко нещо, което се приема за Бог освен Него. Доказателството са словата на Всевишният Аллах: **„И при всяка общност изпратихме пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!” Някои от тях Аллах напъти, а някои заслужиха заблудата. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите!“¹⁸**

Пречистият Аллах изпраща тези Пратеници и Пророци, за да нямат хората оправдание пред Аллах подир тях. Всевишният Аллах казва: **„...пратеници-благовестители и предупредители, за да нямат хората**

---

¹⁷ Свещения Коран 35/ 24.

¹⁸ Свещения Коран 16/ 36.

довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е всемогъщ, премъдър.“¹⁹

Трябва да се знае, че всички Пратеници и Пророци са били хора и никой от тях не е притежавал божествени качества. Нямамо е никаква разлика между тях и останалите хора, освен в това, че те са избраници от Аллах, които Той е опазил от грешки относно онова, което оповестяват за религията Му, и които е дарил с определени чудеса, владеени от тях, за да може да бъдат знамения за народите им. Това са знамения, които са карали народите им да повярват и да бъдат убедени, че те са Пратеници и Пророци от Аллах. Всевишният Аллах казва: **“ И преди теб изпращахме само пратеници, които ядат храна и ходят по пазарите. И сторихме едни от вас изпитание за други. Ще изтърпите ли? Твоят Господ е всезрящ.“²⁰**

На друго място Аллах също пояснява, че те са хора и са имали човешки нужди, имали са съпруги и потомства, за да не остави възможност на хората с болни сърца да си мислят, че те са се различавали от хората. Всевишният Аллах казва: **„И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.“²¹**

В друго знамение от Корана Аллах казва: **„Бяха неверници онези, които рекоха: “Аллах, това е Месията, синът на Мариам.” А Месията рече: “О, синове на**

---

¹⁹ Свещения Коран 4/ 165.

²⁰ Свещения Коран 25/ 20.

²¹ Свещения Коран 13/ 38.

Израил, служете на Аллах моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.” Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е третият от троицата.” А няма друг Бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети неверниците. Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за опрощение? Аллах е опрощаващ, милосърден. Месията, синът на Мариам, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат! *(Юдеите не вярват, че пророкът Иса, мир нему, е роден от непорочна и целомъдрена жена, хулят майка му и твърдят, че той се е родил вследствие на незаконно съвкупление. Свещеният Коран отхвърля тази клевета, като преди това разказва как пророкът Иса е бил заченат по чудодееен начин, а тук се споменава, че майка му е праведна и непорочна. Освен това, с един непоклатим довод Коранът отхвърля и доказва несъстоятелността и на приписваната от християните на него и на майка му божественост след като и двамата са се хранели и са чувствали глад и жажда, нима са богове?)* **Кажки: “Нима служите не на Аллах, а на онова, което не владее за вас нито вреда, нито полза, а Аллах е Всечуващия, Всезнаещия?” Кажки: “О, хора на Писанието, не прекалявайте в религията си, като надхвърляте истината, и не следвайте страстите на хората, които вече се заблудиха и заблудиха мнозина, и изгубиха правия път! Аллах не обича престъпващите. И яжте от онова, което Аллах ви е дал за препитание разрешено, приятно! И бойте се от Аллах, в Когото вярвате!”²²**

---

²² Свещения Коран 5/ 72 – 77.

Нито един от Пратениците и Пророците не е имал или притежавал Божествени или Господски качества и дела. Нито един от тях е нямал способност да се разпорежда с вселената; нито един от тях не е владеел нито за себе си, нито за другите доброто или лошото; нито един то тях не е владеел живота, смъртта и възкресението. Аллах известява най- превъзодния и най- чистия човек от хората – Мухаммед ﷺ – следното: **„Кажы: “Не владее за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увелича доброто и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вярващи.“²³**

---

²³ Свещения Коран 7/ 188.

Сътворяването на Адем – бащата на човечеството

С Мъдроста и Волята Си Аллах е поискал да направи наместник на земята, който да я застроява, и от който да извади потомство, изпълняващо тази Негова мъдрост, изразяваща се в застрояване и облагородяване. От Мъдростта Му е също, че тази земя е един изпит и тест за този наместник и потомството му, за да може да се разграничи онзи, който Му се покорява и Му служи, от онзи, който Му се противопоставя и отказва да Му служи, и за да може да се разграничи вярващият от неверника. Всевишният Аллах казва: **„И когато твоят Господ рече на ангелите: „Ще създам на земята наместник.” рекоха: “Нима ще създадеш там някой, който ще сее по нея развала и ще лее кърви, докато ние Те славим с възхвала и възнасяме Твоята святост?” Рече: “Знам, каквото вие не знаете.”“**²⁴

Този наместник на земята, който всъщност е бащата на всички хора и последното създание, което Аллах е сътворил от световите, е Адем /*Мир нему*/. Той е сътворен в деня Петък, както ни съобщава Пратеника ﷺ: **„Най-добрият ден, през който изгрива слънцето, е петък. В този ден е създаден Адем, в този ден е въведен в Рая, в този ден е изведен от Рая и съдният ден няма да настъпи в друг ден освен в петък.”**²⁵ Затова Аллах избра денят петък да бъде празничният ден от седмицата за мюсюлманите. И за да подчертае още повече възвишеното място на Адем, след като го сътворил и му вдъхнал душата,

---

²⁴ Свещения Коран 2/ 30.

²⁵ Муслим.

Аллах заповядал на ангелите да му се поклонят в негова чест и от уважение към него. Всички ангели се подчинили на тази повеля и се поклонили освен Иблис- джин който бил издигнат на нивото на ангелите, но поради гордост, завист и високомерие към това създание – Адем – отказал да направи поклон (седжде). Това ни го разказва Аллах в Корана със следните знамения: **„Твоят Господ рече на ангелите: “Ще сътворя Аз човек от глина. И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!” И се поклониха ангелите всички вкупом, освен Иблис. Той се възгордя и стана от неверниците. Рече [Аллах]: “О, Иблис, какво ти попречи да се поклониш на онова, което сътворих със Своите Ръце? Възгордя ли се, или си високопоставен?” Рече: “Аз съм по-добър от него. Мен Ти сътвори от огън, а него сътвори от глина.” Рече: “Тогава излез от Рая! Ти си прокуден. И над теб ще тегне Моето проклятие до Съдния ден.” Рече: “Господи, дай ми отсрочка до Деня, когато ще бъдат възкресени!” Рече: “Ще си сред отсрочените до определения Ден.” Рече [Иблис]: “Кълна се в Твоята мощ, аз непременно ще ги изкушавам всички, освен Твоите предани раби сред тях.” Рече [Аллах]: “Истина е, само истината казвам непременно ще напълня Ада с теб и всички от тях, които те последват.”²⁶**

Сътворяването на небесата и земята е било стъпка към създаването на Адем */мир нему/*, от от когото с мъдростта на Аллах се размножават хората. Разбира се, Аллах създава от реброто на Адем съпругата му Хаууа, от която също се размножават хората. Или иначе казано, човечестото се размножава от двама души - Адем и съпругата му Хаууа (Ева). Аллах ни пояснява, че цялата вселена и всичко, което

---

²⁶ Свещения Коран 38/ 71 – 85.

е в нея, са подчинени на сина на Адем (човека), за да се възползва от всяко добро нещо, което неговият Господар е създал в нея и за да бъде обширно място за живеене, на което човекът да разкие всяко нещо, от което има нужда, за да постигне приличен и благороден земен живот. Всевишният Аллах казва: **„Не виждате ли, че Аллах подчинява за вас всичко на небесата и всичко на земята, и щедро ви дава Своята благодат и явна, и скрита? А някои от хората спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито просветляващо писание.“**²⁷

Също така Аллах е създал и подчинил вселената на човека за размишление и съзерцание, което да го доведе до опознаването на Превеликия Създател, който единствено заслужава да бъде обожаван и да му се служи. Както пояснява Всевишният Аллах: **„В сътворяването на небесата и на земята, и в промяната на нощта и деня има знамения за разумните, които споменават Аллах и прави, и седнали, и легнали на хълбок, и размишляват за сътворяването на небесата и на земята: “Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Пречист си Ти! Опази ни от мъчението на Огъня! Господи наш, когото вкараш в Огъня, опозорил си го. За угнетителите няма избавители. Господи наш, чухме вестител да зове към вярата: “Вярвайте в своя Господ!” И повярвахме. Господи, опрости греховете ни и отмахни от нас лошите ни постъпки, и ни прибери с праведниците! И дари ни, Господи, онова, което си ни обещал чрез Твоите**

---

²⁷ Свещения Коран 31/ 20.

**пратеници, и не ни опозорявай в Деня на възкресението!
Ти никога не нарушаваш обещанието.”²⁸**

---

²⁸ Свещения Коран 3/ 190 – 194.

Прогонването на Адем, съпругата му и дявола – Иблис – от Рая

След като дяволът, името на който е Иблис, се възпротивил и отказал да направи поклон (седже²⁹), Аллах направил над него да бъде нещастieto и го прогонил от Рая. Но Иблис не се задоволил с този грях и обещал, че ще заблуждава синовете на Адем и ще ги отклонява от правия път. Всичко това било породено от завистта, произлизаща от душата му, подобно на предишната завист, която проявил към Адем отпреди. Всевишният Аллах казва:

28. Твоят Господ каза на ангелите: “Аз ще сътворя човек от изсъхнала глина, от менлива кал.

29. И когато го сътворя и му вдъхна от Своя дух, поклонете се пред него!”

30. И всички ангели се поклониха заедно,

31. освен Иблис, който се възпротиви да е с покланящите се.

32. Рече [Аллах]: “О, Иблис, какво ти е, че не си с покланящите се?”

33. Рече: “Не ми подобава да се поклоня на човек, когото Ти сътвори от изсъхнала глина, от менлива кал.”

34. Рече: “Излез тогава оттук! Ти си прокуден.

35. Над теб е проклятието до Съдния ден.”

---

²⁹ Седже- определен поклон, при който се поставят челото, носа, дланите, коленете и пръсните на краката на земята.

36. Рече: “Господи мой, отсрочи ме до Деня, в който ще бъдат възкресени!”

37. Рече: “Ти си сред отсрочените

38. до Деня на знайното време.”

39. Рече: “Господи мой, затова, че Ти ме остави в заблуда, непременно ще им разкрасявам по земята и непременно ще заблуждавам всички,

40. освен Твоите предани раби сред тях.”

41. Рече: “Това е правият път към Мен.

42. Над Моите раби нямаш власт, освен за който те последва измежду заблудените.”

43. Наистина Адът е обещан за всички тях.”³⁰

Още от самото начало- при самото създаване на Адем */Мир нему/*, когато са били още в Рая, Иблис започнал с вражда. Така това го подтикнало да дебне бащата на човечеството, да прибегне до лукавост и да го подтикне да яде от дървото, което Аллах е забранил за него. И всичко това поради простата причина, че искал Адем и Хаууда да бъдат прогонени от Рая и да им бъде отнето блаженството, в което се намират. След време Иблис успял да заблуди Адем и го накарал да яде от това дърво, но Адем разбрал грешката си, съжалил, разкалял се пред Аллах и Го помолил за опрощение. Тогава Аллах приел покаяннието му и му опростил, както ни пояснява в следните знамения:

116. И когато рекохме на ангелите: “Поклонете се на Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Той отказа.

---

³⁰ Свещения Коран 15/ 28 – 43.

117. И рекохме: “О, Адам, той е враг на теб и на твоята съпруга, и да не ви прогони от Рая, та да страдаш!

118. За теб там има, да не си нито гладен, нито гол.

119. И не ще изпиташ там нито жажда, нито слънчев пек.”

120. Но сатаната му подшушна, рече: “О, Адам, да ти покажа ли дървото на вечността и едно непреходно царство?”

121. И когато ядоха от него двамата, пред тях се разкриха срамотиите им, и започнаха да се покриват с листа от Рая. И така Адам не се вслуша в своя Господ, и се заблуди.

122. После неговият Господ го избра прие покаянието му и го напъти.

123. И рече: “Напуснете двамата отгук всички! Вие сте [със сатаната] врагове един на друг! И щом ви се яви напътствие от Мен, който следва Моето напътствие, той нито ще се заблуди, нито ще пострада.

124. А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Деня на възкресението.”

125. Ще рече: “Господи, защо ме подкара сляп, а бях зрящ?”

126. Ще рече: “Както идваха при теб Нашите знамения, но ги забравяше, така Днес и ти ще бъдеш забравен.”

127. И така наказваме всеки, който престъпва и не вярва в знаменията на своя Господ. Мъчението на отвъдния живот е най-суровото и дълговечното.³¹

След отминаването на десет века, откакто Аллах е прогонил Иблис от Рая и го спуснал на земята заради това, че се е противопоставил на Неговата повеля и е отказал да се поклони на Адем, и откакто Той е спуснал на земята Адем пак заради това, че се е противопоставил на Неговата повеля и е ял от забраненото дърво, от което не трябвало да яде, настъпило разединение при потомството на Адем. Те се отдалечили от божествените повели, които са били предписани за баща им Адем и за тях и изпаднали в Ширк (съдружаване с Аллах- езичество). Причинителят на това е Иблис, който е дал обещание, че ще заблуждава синовете на Адем. Той успял да заблуди много от хората и да ги възпре от пътя на Аллах, изкарвайки ги от религията Му. Но Аллах изпратил пратеници като милост от Него за хората, за да върнат хората към истинската религия и правия път, който да им гарантира щастие и на двата свята. Първият Пратеник след Адем е Нух (Ной) */мирът на Аллах да е над тях/*. При неговия народ се появило съдружаването с Аллах (езичеството) и той бил изпратен, за да ги върне към божествените повели и единобожието (монотеизма). Всевишният Аллах ни разказва за призива на този Пророк, казвайки:

21. Рече Нух: “Господи мой, те ми се възпротивиха и последваха онези, чиито имоти и деца само увеличиха тяхната загуба.

22. И лукавстваха те с огромно лукавство.

---

³¹ Свещения Коран 20/ 116 – 127.

23. И казваха: “Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уад, нито Суаа, нито Ягус и Яук, и Наср!”

24. И вече заблудиха те мнозина. И надбавяй на угнетителите само заблуда!”

(Нух възжелал това, след като категорично му било разкрито с откровение, че по правия път не ще тръгнат други освен вече повярвалите.)

25. Заради своите грехове те бяха издавени и въведени в Огъня, и не намериха за себе си други помощници вместо Аллах.

26. И рече Нух: “Господи мой, не оставяй по земята нито един неверник!

27. Оставиш ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще родят само нечестивци, неблагодарници.

28. Господи мой, опрости на мен и на родителите ми, и на всеки вярващ, който влезе в моя дом, и на вярващите мъже, и на вярващите жени, и надбавяй на угнетителите само гибел!”³²

---

³² Свещения Коран 71/ 21 – 28.

Нуждата на хората от Пратеници и божествени писания

Хората имат силна нужда от Пратениците и техните учения – така, както имат силна нужда от храна и вода. Те имат нужда от тях, за да може да опознаят Създателя си и да изучат правилния път на напътствието, което ги води към прелестен живот, озарени сърца и напътен разум. Чрез Пратениците хората узнават предназначението на живота и връзката им с него, а това от своя страна ги предпазва от самоубийство, разврат, порицани действия и грехове. Чрез тях хората узнават правата и задълженията си към техният Създател, към самите тях, към останалите хора и към заобикалящите ги създания.

Ибн ел- Каййим пояснява тази истина с думите си: „От тук узнаваме, че най- наложашщото нещо за човека, което е пред всички негови нужди, е да опознае Пратеника и онова, с което е дошъл, признавайки и приемайки всяко нещо, което е известил и покорявайки му се във всяко нещо, което е повелил. Няма път до щастието и успеха в земния и в утвърден живот без следването на Пратениците, и няма път, по който човекът да се запознае подробно с благините и скверностите освен техния. Човек не може да достигне до задоволството на Аллах освен чрез тях. Праведните и одобрени дела, думи и нрави не са нищо друго освен тяхното напътствие и онова, с което са дошли. Те са надделяващата везна, която натежава с техните нрави, дела и думи. Със следването им се разграничават хората на напътствието от хората на заблудата. Нуждата от тях е по-

голяма отколкото нуждата на тялото от душата, нуждата на окото от светлината и нуждата на душата от живота. Каквато и нуджда да изпитва човека, то тя никога не би се сравнила с нуждата му от пратениците. Какво мислиш?! Ако напътствието на Пратениците и онова, с което са дошли изчезне от теб дори за миг, дали сърцето ти ще се поквари и ще стане подобно на рибата, която е извадена от морето и сложена в тигана? Положението на раба при отделянето на сърцето му от напътствието на Пратениците е именно това. Дори още по- лошо, но това чувство се изпитва само от онзи, чието сърце е живо.“

Мъдростта на Аллах от избирането на Пратеници и Пророци

Пратеничеството и пророчеството са божествен дар, божествено издигане и божествен избор на Аллах за онзи, който Той иска да облагодетелства от Своите раби. То не е свързано с потекло, власт и знатност- Аллах е Всезнаещ, Премъдър и най- добре знае къде да посее посевите на Пратеничеството и на посланието Си. Той казва:

73. О, хора, пример ви се дава, чуйте го! Онези, които зове вместо Аллах, и муха не могат да сътворят, дори да се обединят за това. И мухата да им грабне нещо, не могат да си го възвърнат. Слаб е както молителят, така и моленият.

74. Не оценяват те Аллах с истинското Му величие. Аллах е всемогъщ, всемогъщ.

75. Аллах избира пратеници и сред ангелите, и сред хората. Аллах е всечуващ, всезрящ.³³

Затова никой няма право да завижда на Мухаммед ﷺ за Пратеничеството – така, както родът на Израил (Дванайсетте израилски племена) завиждали на Пратеника Иса (Исус) за това, че Аллах избрал него сред всички тях. Както Аллах споменава в Корана, това е благодат, която Той дарява комуто пожелае:

---

³³ Свещения Коран 22/ 73 – 75.

54. Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат? Ние дарихме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта, и им дарихме огромна власт.³⁴

Пратениците на Аллах */мирът и благословът на Аллах да са над тях/* не са еднакви по превъзходство и степени. Това е превъзходството на Аллах, Той го дарява на когото пожелае от рабите Си. Всевишният Аллах казва:

253. Тези са пратениците на едни от тях отредихме да стоят над други; с някои Аллах говори и въздигна други по степени. И дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. А ако Аллах бе поискал, дошлите след тях нямаше да се сражават, след като получиха ясните знаци. Ала те се разделиха и някои от тях повярваха, а някои от тях не повярваха. Но ако Аллах бе поискал, нямаше да се сражават. Аллах прави каквото пожелае.³⁵

---

³⁴ Свещения Коран 4/ 54.

³⁵ Свещения Коран 2/ 253.

Пратениците, удостоени с твърдост и решителност.

Нух (Нох) /мир нему/

Той е първият от Пратениците, който е изпратен от Аллах към народа си, след като те изпаднали в езичество (политеизъм), започнали да сеят развала по земята, потъпкали божествени закони, които Аллах е спуснал на Адам и започнали да служат на идоли. Както казва Всевишният Аллах:

- 1. Ние изпратихме Нух при неговия народ: “Предупреди народа си, докато не го е сполетяло болезнено мъчение!”**
- 2. Рече: “О, народе мой, аз съм явен предупредител за вас.**
- 3. Служете на Аллах и се бойте от Него, и ми се покорете!**
- 4. Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви даде отсрочка за определено време. Сроктът на Аллах, когато дойде, не ще бъде забавен, ако знаете.”³⁶**

Той бил изпратен в период, когато народът му е измислил пет идола и е започнал да ги обожава и да им служи вместо на Аллах. Имената им са: Уедд, Суваа, Ягус, Яук и Неср. Аллах ги споменава в Корана, казвайки:

- 23. И казваха: “Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уедд, нито Суваа, нито Ягус и Яук, и Неср!”³⁷**

---

³⁶ Свещения Коран 71/ 1 – 4.

Нух бил праведен и богобоязлив човек, когото Аллах издигнал като Пратеник. Така той призовавал народа си с решителност, твърдост и търпение, използвайки най-различни начини, средства и подходи, за да го разбере, но въпреки това той не е престанал да му се подиграва и да го взема за лъжец. Всевишният Аллах пояснява това, казвайки:

5. Рече: “Господи мой, зовях народа си ношем и денем,

6. но зовът ми само увеличи тяхното бягство.

7. И всякога, щом ги зовях, за да ги опростиш, запушвах с пръсти ушите си и се загръщах в дрехите си, и упорствах, и все повече се възгордявах.

8. После ги зовях открито,

9. после им прогласявах явно и им шепнях тайно.

10. И казах: “Молете вашия Господ за опрощение Той е многоопрощаваш,...”³⁸

Но въпреки обидите, клеветите и подигравките той не е престанал да призовава народа си. Винаги когато той увеличавал поученията и призива, се увеличавали инатът, отдръпването и подкрепата на заблудата на хората. Но въпреки това той пак продължавал да ги призовава към религията на Аллах. Онези, които последвали този Пратеник, са били малцина, затова поради неверието и противопоставянето на почти всички хора Аллах възпрял дъжда за тях. Нух отново ги призовал да повярват в Аллах, за да се премахне наказанието от тях. Те повярвали в Аллах

---

³⁷ Свещения Коран 71/ 23.

³⁸ Свещения Коран 71/ 5 – 10.

и изявили вярата си, но след като Аллах премахнал наказанието от тях и спуснал за тях дъжд, те отново се върнали към неверието. Нух призовавал народа си с търпение и решителност в продължение на 950 години, след това се оплакал на Аллах, че народът му се противопоставя и избира да следва заблудените от тях. Така Нух призовава своя Господар с думите, които Аллах споменава в Корана:

26. И рече Нух: “Господи мой, не оставяй по земята нито един неверник!

27. Оставиш ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще родят само нечестивци, неблагодарници.

28. Господи мой, опрости на мен и на родителите ми, и на всеки вярващ, който влезе в моя дом, и на вярващите мъже, и на вярващите жени, и надбавяй на угнетителите само гибел!”³⁹

Аллах приел този негов призив и му повелил да построи кораб - Нух е бил специалист в дърводелството -, за да се подготви той, заедно с вярващите, за избавление от наказанието на потопа, който ще измие и пречисти земята от неверието. След като Нух построява кораба и идва определеното време за потопа, той взема със себе си по чифт (мъжко и женско) от всеки вид животни и се качва с вярващите на Кораба. В този момент с повелята на Аллах идва Неговото наказание и потопът обхваща цялата земя. Аллах повелил на небето да изсипе обилен дъжд и на земята да изкара водите си, след което издавил всички хора освен вярващите в Кораба. Аллах ни пояснява това в Корана, казвайки:

---

³⁹ Свещения Коран 71/ 26 – 28.

9. Отричаше преди тях и народът на Нух. Отричаха Нашия раб и казваха: “Той е луд!”, и бе прогонен с крясъци.

10. Тогава призова той своя Господ: “Аз съм победен, помогни ми!”

11. И разтворихме Ние вратите на небето със струяща вода,

12. и сторихме да бликнат извори от земята, и водите се срещнаха за предопределена повеля.

13. А него понесохме върху [Ковчегата от] дъски и гвоздеи,

14. плаващ пред Очите Ни въздаяние за онзи, който бе отричан.

15. И оставихме това за знамение, но има ли кой да се поучи?⁴⁰

След това от потомството на този Пратеник – от трите му сина – се намножили наново хората. Тези три деца са: Саам- бащата на арабите, персите и римляните; Хаам- бащата на суданците, коптите, индиците, франките и синдите; и Яфис- бащата на туркмените, китайците, славяните и племената Йеджудж и Меджудж.

---

⁴⁰ Свещения Коран 54/ 9 – 15.

Ибрахим (Авраам) /мир нему/

Това е любимецът на Аллах и бащата на Пророците. Родили му се двама синове на имена Исмаил и Исхак, след като вече бил на възраст. Тези двама синове са хората, от чието потомство Аллах изважда повечето Пророци и Пратеници. Това се пояснява от Аллах в следните слова:

39. Слава на Аллах, Който въпреки моята старост ме дари с Исмаил и Исхак. Наистина моят Господ е Чуващият зова.

40. Господи мой, стори мен и потомството ми да отслужваме молитвата! Господи наш! И приеми зова ми!⁴¹

Ибрахим е човек, който Аллах издига и избира за Пратеник, въздигайки го над много от създанията Си. Ибрахим */мир нему/* е живял сред народ, който е съдружавал с Аллах (езичници, многобожци) и е служел на звездите, обожавайки ги вместо Аллах. Аллах ни съобщава за това в Коран, казвайки:

74. И каза Ибрахим на баща си Азар: “Нима смяташ изваянията за богове? Виждам, че ти и твоят народ сте явна заблуда.”

75. И така показваме на Ибрахим владението на небесата и на земята, за да е от убедените.

76. И когато го покри нощта, той видя звезда. Рече: “Това е моят Господ.” А когато залезе, рече: “Не обичам залязващите.”

---

⁴¹ Свещения Коран 14/ 39 – 40.

77. И когато видя луната да изгрява, рече: “Това е моят Господ.” А когато залезе, рече: “Ако не ме напъти моят Господ, ще бъда от заблудените хора.”

78. И когато видя слънцето да изгрява, рече: “Това е моят Господ. То е най-голямото.” А когато залезе, рече: “О, народе мой, невинен съм за това, което съдружавате!”

79. Аз обърнах правоверен своето лице към Онзи, Който е сътворил небесата и земята. Аз не съм от съдружаващите.”⁴²

Както се споменава, Ибрахим не се е задоволявал с езичеството, не го е приемал и е изявил природно заложеното качество на единобожие (фитра), размишлявайки, че има един бог, който е най- Великият и е по- велик от всички създания, които нито могат да навредят, нито могат да помогнат. Това го довело до опознаването на Аллах и напътствието. След това Аллах го избрал и го издигнал чрез Пратеничеството. Този Пратеник е оспорвал многократно народа си, използвайки логиката и умствени доказателства, които не оставят място за съмнение, че онова, на което служат и което обожават освен Аллах, е заблуда. Всевишният Аллах ни пояснява това в Корана, казвайки:

69. Прочети им вестта за Ибрахим!

70. Когато рече на баща си и народа си: “На какво служите?”,

71. рекоха: “Служим на идоли и ще продължим да им се кланяме.”

72. Рече: “Чуват ли ви, когато ги зове,

---

⁴² Свещения Коран 6/ 74 – 79.

73. или ви помагат, или вредят?”

74. Рекоха: “Не, но заварихме бащите ни така да правят.”

75. Рече: “Виждате ли онези [идоли], на които сте служили,

76. вие и древните ви предци?

77. Те са мои врагове, а не Господът на световете,

78. Който ме е сътворил и ме напътва,

79. и Който ме храни, и ми дава да пия,

80. и ако се разболея, Той ме изцелява,

81. и Който ще ме умъртви, а после ще ме съживи,

82. и на Когото се надявам да ми опрости греха в Съдния ден.

83. Господи, дари ми мъдрост и ме приобщи към праведните!

84. И стори достойно споменаването ми пред идните [поколения],...⁴³

(Тази молба на Ибрахим, мир нему, била приета от Всевишния Аллах и той е споменаван и почитан от всички общности след него.)

Ибрахим продължил да призовава народа си към единобожието, вярата само в Аллах, служенето само на Него и отричането на всички измислени богове и неща, на които служат езичниците. Но народът му го взел за лъжец, не повярвали повярвал в него и оспорвали оспорвал

---

⁴³ Свещения Коран 26/ 69 – 84.

пратеничеството му. Дори се опитали да го изгорят, но Аллах го спасил пред очите им. Ето и случката, която Аллах разказва в Корана:

51. И още отрано насочихме Ибрахим по правия път. Познавахме го Ние.

52. Рече на своя баща и на своя народ: “Какви са тези изваяния, пред които се кланяте?”

53. Рекоха: “Заварихме предците си на тях да служат.”

54. Рече: “Вие и предците ви сте в явна заблуда.”

55. Рекоха: “Нима ти ни носиш истината, или се шегуваш?”

56. Рече: “Не, вашият Господ е Господът на небесата и на земята, Който ги е сътворил, и аз свидетелствам за това.

57. Кълна се в Аллах, ще се разправя с вашите идоли, след като си идете.”

58. И ги стори на отломки, освен най-големия от тях, за да се обърнат към него.

59. Рекоха: “Кой стори това с нашите божества? Той е угнетител.”

60. Рекоха: “Чухме един младеж да приказва за тях. Викат му Ибрахим.”

61. Рекоха: “Доведете го пред хората да засвидетелстват!”

62. Рекоха: “Ти ли стори това с нашите божества, о, Ибрахим?”

63. Рече: “Не, направи го това най-голямото от тях. Попитайте ги, ако могат да говорят!”

64. Тогава те, като дойдоха на себе си, рекоха: “Наистина вие сте угнетителите.”

65. После пак обърнаха глави назад [и рекоха]: “Ти знаеш тези не говорят.”

66. Рече: “Нима вместо на Аллах ще служите на онова, което нито може да ви помогне, нито да ви навреди?”

67. Уф и на вас, и на онова, на което служите вместо на Аллах! Нима не проумявате?”

68. Рекоха: “Изгорете го и подкрепете своите божества, ако ще действате!”

69. Рекохме Ние: “О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!”

70. И желяха неговата гибел, а Ние сторихме да са най-губещите.⁴⁴

След като народът му го взели за лъжец, Аллах му повелил да се пресели заедно със съпругата си Хаджер и сина си Исмаил към Мекка. Там Аллах посочил на Ибрахим къде да построи дома Кябе, а Исмаил му помагал в това начинание. Това е мястото, на което се появил и последният Пратеник, потомъкът на Ибрахим, Мухаммед ﷺ, който е изпратен към всички хора чак до края на света. Ибрахим и Исмаил са построили дома Кябе, за да бъде посоката, към която се обръщат хората по целия свят по време на молитва (намаз). Всевишният Аллах казва:

126. И когато Ибрахим рече: “Господи мой, стори го защитен град и храни с плодовете неговите жители онези от тях, които повярваха в Аллах и в Сетния ден!”, Той

---

⁴⁴ Свещения Коран 21/ 51 – 70.

рече: “А който е неверник, ще го оставя малко да се понаслаждава, после ще го подкарам към мъчението на Ада. И колко лоша е тази участ!”

127. И когато Ибрахим и Исмаил издигаха основите на Дома, [рекоха]: “Господи, приеми от нас! Наистина Ти си Всечувашия, Всезнаещия.

128. Господи, направи ни отдадени на Теб, и от нашето потомство общност, отдадена на Теб, и ни покажи нашите обреди, и приеми нашето покаяние! Ти си Приемашия покаянието, Милосърдния.

129. Господи, проводи им пратеник измежду тях, да им чете Твоите знамения, да ги учи на Писанието и на мъдростта, и да ги пречиства! Ти си Всемогъщия, Премъдрия.”

130. А кой друг се отвърщаше от вярата на Ибрахим, освен онзи, който е безразсъден за себе си? Него [Ибрахим] Ние избрахме в земния живот, а в отвъдния той е от праведниците.

131. Когато неговият Господ му рече: “Отдай се!” той рече: “Отдадох се на Господа на световете.”

132. И завеща това Ибрахим на синовете си, [а също] и Якуб: “О, мои синове, Аллах избра вашата религия умирайте само мюсюлмани (отдадени)! ”⁴⁵

---

⁴⁵ Свещения Коран 2/ 126 – 132.

Муса (Моисей) /мир нему/

Това е единственият човек и пратеник, с когото Аллах лично е разговарял, а не посредством ангела Джибрил (Гавриил). Това ни се съобщава със словата в Корана, в който Аллах казва:

143. И когато Муса дойде за определеното от Нас време, и неговият Господ разговаря с него, рече: “Господи, покажи ми се, да Те погледна!” Рече: “Не ще Ме видиш, ала погледни към Планината! И ако се задържи на мястото си, ще Ме видиш.” А когато неговият Господ се прояви на Планината, Той я срина на прах. И припадна Муса поразен. А когато се опомни, рече: “Пречист си Ти! Разкайвам се пред Теб. Аз съм първият вярващ.”⁴⁶

Той е Пратеника, който най- често се споменава от Пратениците, изпратени към рода на Исраил (Дванайсетте израилски племена) в Свещения Коран. Споменава се на сто двадесет и девет места в тази божествена книга. А това от своя страна не доказва нищо друго освен неговото възвишено място и величествеността му. Аллах го е подкрепил с две велики чудеса- едното е тоягата му, която се превръщала в пълзяща змия, а другото е ръката му, която слагал в джоба си, след това я изваждал сияйнобяла, без да има болест. Това са две чудеса от Аллах, които доказват пред Фараона и народа му пратеничеството на този човек и ги подтикват да повярват в Аллах и да последват този Пратеник. Всевишният Аллах казва:

104. И каза Муса: “О, Фараоне, аз съм пратеник от Господа на световите.

---

⁴⁶ Свещения Коран 7/ 143.

105. Мой дълг е да казвам за Аллах само истината. Донесох ви ясен знак от вашия Господ. Тъй че изпрати заедно с мен синовете на Израил!”

106. Каза [Фараонът]: “Щом си донесъл знамение, представи го, ако говориш истината!”

107. И [Муса] метна тоягата си, и ето я явна змия!

108. И извади ръката си, и ето я сияйнобяла за гледащите!⁴⁷

(Тоягата, която се превръща в змия, е първото, а блестящата ръка - второто чудо -знамение за Муса.)

Аллах го изпратил към фараона и народа му, за да ги призове към обожаването и служенето единствено на Аллах и отричането на всички измислени богове освен Него. Причината за изпращането му е заблудата, в която са изпаднали фараона и народа му, след като за се отклонили от божествените напътствия, възгордели се и прибягнали до гнет и поробване. Фараона карал неговия народ да го обожават и да му служат – така, както се служи само на Аллах. Всевишният Аллах ни разказва това, казвайки:

28. И рече Фараонът: “О, знатни, аз не знам да имате друг бог освен мен. И ми разпали [пещ] за [тухли от] глина, о, Хаман, и ми построй кула, дано зърна бога на Муса! Ала аз го мисля за лъжец.”⁴⁸

Муса отишъл при него (фараона) и го призовал с мъдрост и нежни слова към вярата единствено в Аллах и

---

⁴⁷ Свещения Коран 7/ 104 – 108.

⁴⁸ Свещения Коран 28/ 38.

служенето само на Него. Но той не се поучил и започнал да воюва срещу Муса, събирайки най-вещите магьосници, за да победят Пратеника с магията си. Обаче с позволението на Аллах Муса ги разгромил, след като хвърлил тоягата си и тя погълнала тяхната магия, направена с въжета и пръчки, магия, която внушавала на хората, че това са движещи се змии. Всевишният Аллах разказва:

109. Знатните от народа на Фараона казаха: “Този е вещ магьосник,

110. който иска да ви пропъди от вашата земя.” [А Фараонът рече:] “И какво ще посъветвате?”

111. Казаха: “Дай отсрочка на него и брат му, и прати по градовете събирачи,

112. да ти доведат всички вещи магьосници!”

113. И дойдоха магьосниците при Фараона. Казаха: “Наистина ли ще получим награда, ако ние победим?”

114. Каза: “Да, и ще бъдете от приближените.”

115. Казаха: “О, Муса, ти ли ще мяташ, или ние да мятаме?”

116. Каза: “Вие мятайте!” А когато метнаха, омагьосаха очите на хората и ги ужасиха, и показаха велика магия.

117. И дадохме на Муса откровение: “Метни своята тояга!” И ето я поглъща онова, с което измамват!

118. И се установи правдата, и се провали онова, което направиха.

119. И бяха победени там, и станаха унижени.

120. А магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в суждуд.⁴⁹

Така чрез Муса Аллах облъснал неверието, ината и противопоставянето на фараона и народа му. Накрая, когато Аллах пожелал, повелил на Муса да предприеме преселение посред нощ заедно с вярващите, за да избягат от Египет и да опазят религията си. Фараона го последвал с огромна войска поради враждебността и гнетта си. Муса (Моисей) и вярващите стигнали до морето и се озовали в капан- пред тях е морето, а зад тях фараона и войската си. Вярващите казали на Муса: „Ние сме настигнати!“, а той им отговорил с убеденост, увереност и решителност, че Аллах ще ги подкрепи и ще ги избави от врага им: “Не! Моят Господ е с мен и Той ще ме напъти!”. В този момент Аллах му спуснал откровение да удари с тоягата си морето и то се разделило на две, всеки къс станал като огромна планина. Всичко това се случва, за да избави Аллах Муса и вярващите и да издави престъпващия Фараон и войската му. Аллах пояснява това, казвайки:

61. И когато двете множества се съгледаха, спътниците на Муса рекоха: “Ние сме настигнати.”

62. Рече: “Не! Моят Господ е с мен и Той ще ме напъти!”

63. И разкрихме на Муса: “Удари с тоягата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина.

64. И сторихме там другите да се приближат.

65. И спасихме Муса и всички, които бяха с него.

66. После издавихме другите.⁵⁰

---

⁴⁹ Свещения Коран 7/ 109 – 120.

Аллах подкрепя Муса с това чудо, за което фараона и войската му изобщо не предполагали и не подозирали. Това е Аллах, Неговата воля пребъдва и Неговото желание се осъществява, за да спаси Муса и вярващите и да погуби фараона и следващите го. Накрая Аллах направи случилото се да бъде знамение и поука за всички хора, изваждайки фараона от морето след удавянето му. Всевишният Аллах казва:

90. И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настигна потопа, каза: “Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярвах синовете на Израил, и съм сред отдадените Нему!”

91. Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеещите развала.

92. Днес спасяваме твоето тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения.⁵¹

---

⁵⁰ Свещения Коран 26/ 61 – 66.

⁵¹ Свещения Коран 10/ 90 – 92.

Иса (Иисус) /мир нему/

Той е нашият учител Иисус, син на Мария, последният от пророците на израелтяните, който Аллах е изпратил след учителя ни Муса. Причината за изпращането му е заблудата и отклоняването на хората от божествените напътствия, с които е изпратен Муса. Всевишният Аллах казва:

46. И изпратихме по следите им Иса, сина на Мариам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.⁵²

С мъдростта на Аллах Иса е роден без баща. Аллах е пожелал да изяви Величието и Силата Си, създавайки Адем без майка и баща, създавайки Хаууа (първата жена) само от мъж (от реброто на Адем), без майка, и създавайки Иса само от майка, без баща. Всевишният Аллах казва в сура Мерйем (Мария): „**И за да го сторим знамение за хората,**“⁵³

Примерът за сътворяването на Иса е като примера за сътворяването на Адем, който Аллах сътворил от пръст, казал му „Бъди“ и той станал. Аллах пояснява това, казвайки:

---

⁵² Свещения Коран 5/ 46.

⁵³ Свещения Коран 19/ 21.

59. Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: “Бъди!” И той стана.⁵⁴

Иса бил изпратен към рода на Израил (Дванайсетте израилски племена), обаче те го взели за лъжец, започнали да воюват срещу него и му нанасяли вреда. Но въпреки това той търпял и продължавал да оповестява божествените слова на Аллах на хората чрез пратеничеството. И понеже той не е бил последният Пратеник, Аллах го благовестил, че след него ще дойде Пратеник на име Ахмед ⁵⁵ ﷺ. Аллах научил Иса на книгата, и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието, подкрепил го със светия дух Джибрил (Гавриил) и го направил да бъде знатен в земния живот и в отвъдния и да бъде от приближените Му. Както на всеки Пратеник, така и на него Аллах му дал чудеса, актуални за неговото време. Той е говорил на хората още от самото раждане, той е правил птица от глина, след това е духал в нея и тя е оживявала – с позволения на Аллах, той е изцелявал слепи и прокажени и е съживявал мъртви хора- с позволения на Аллах, той е известявал хората за онова, което ядат и с което се запасяват. Всевишният Аллах казва:

45. Когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].

46. И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците.”,

---

⁵⁴ Свещения Коран 3/ 59.

⁵⁵ Ахмед- име от имената, с които се е назовавал Мухаммед ﷺ.

47. рече тя: “Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?” Рече: “Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: “Бъди!” И то става.

48. И ще го научи Той на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието.

49. И ще го стори пратеник при синовете на Израил: “Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще създам за вас от глина образ на птица, ще духна в нея и ще стане птица с позволението на Аллах. И ще изцерявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволението на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи.”⁵⁶

Призивът на Иисус е същият призив, който е бил при неговите братя- пророците и пратениците, които са били преди него. Той е призовавал народа си да служи единствено и само на Превеликия и Всемогъщия Аллах. Но както при останалите пратеници, така и при него хората го взели за лъжец, възгордели се и отказали да повярват и да го последват. Затова в него са появявали малка група от обикновенните хора от неговия народ. Евреите не се примирили с неговото пратеничество и се наговорили да го убият, но точно когато да го заловят, Аллах го спазява и го издига тялом и духом към небето. Така те убиват друг човек, който Аллах преобразил и направил да изглежда като Иса. След това евреите и християните изпаднали в заблуда, въобразявайки си, че Иса е убит и разпънат на кръст. Без съмнение Аллах ще спусне Иса от небето преди края на

---

⁵⁶ Свещения Коран 3/ 45 – 49.

света и той ще отсъжда с божествените закони, с които Аллах е изпратил последния Пратеник - йМухаммед ﷺ, и накрая ще умре така, както умира всеки един човек. Доказателството са словата на Всевишният Аллах:

26. Всичко тук погива.

27. Но пребъдва Ликът на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта.⁵⁷

---

⁵⁷ Свещения Коран 55/ 26 – 27.

Мухаммед ﷺ

Пратеника Мухаммед ﷺ е Пророк, невеж арабин, който не е можел да чете и да пише. Той е от потеклото на Исмаил - сина на Ибрахим (Авраам), който е бащата на Пророците. Мухаммед е последният от Пратениците и Пророците и най- превъзходният от всички тях, изпратен е за всички хора. Роден е в гр. Мекка, няколко месеца след смъртта на баща си. Още докато бил малко дете, умира и неговата майка, след това под своето попечителство го взима дядо му Абдулмутталиб, а след като и той умира, за него се грижи чичо му Ебу Талиб. Той е пасял овцете на меканците за определено време и Аллах го е изпратил като Пратеник за всички хора по целия свят, а не само за арабите. Той е изпратен като щастие за всички хора, за да им поясни правия път и всяко добро нещо за тях и да ги предупреди да странят от пътя на заблудата и всяко лошо нещо за тях. Неговият живот е изпълнен с искреност, честност и доверие, никога не е запомено да е мамил, лъгал, изменял или предавал. Бил е известен между народа си като „Довереният“, затова те оставяли вещите си при него, за да им ги пази. Така той им пазил вещите, когато са пътували и им ги връщал, когато са си пристигали. Също така бил известен сред тях като „Правдивият“, за това, че винаги говорел с правдиви и истински думи. За първи път Аллах му спуснал откровение, когато бил на четиридесет години. Останал в Мекка за тринадесет години, през които поучавал хората, призовавал ги към единобожие – вярата само в Аллах – и изоставяне на идолопоклонничеството и

езичеството. След това се преселил към гр. Медина, започнал да призовава тамошните хора към Исляма, те приели тази религия и станали вярващи мюсюлмани. Там Аллах му разкрива с откровение останалите божествени повели от религията. Осем години, след като се преселил към Медина, се върнал като победител в Мекка и я освободил от идолопоклонниците. Умрял е на шестдесет и три години, след като му бил низпослан целият Коран и след като Аллах завършил изцяло религията си и след като арабите приели Исляма. След смъртта му неговите последователи започнали да разпространяват Исляма по целия свят, на всяко застроено кътче. И до ден днешен не престават група хора да приемат Исляма за своя религия поради задоволеността и сладостта от тази истинска религия. Това, разбира се, се случва след като те се отърсят от сляпото следване и се запознаят с Исляма от достоверни източници.

Праведното семейство – Родът на Имран

Изпращането на Пратеници и Пророци продължило през определени периоди, от Нух /мир нему/ до Иса /мир нему/, с когото приключва изпращането на пратеници към рода на Израил, за да може пратеничеството да се прехлвърли към Мухаммед ﷺ, последният Пратеник, изпратен към всички хора и народи. Всевишният Аллах казва:

40. Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо.⁵⁸

Уважаемият Иса (Иисус) има специално място в сърцата на мюсюлманите, защото той е от най- близките пратеници, изпратени преди техния Пратеник, и защото с повелята на Аллах е известил за появата на следващия Пратеник – Мухаммед ﷺ. Още повече се учудват християните, когато разберат, че името на Исус се споменава двадесет и пет пъти в Корана, а името на Мухаммед ﷺ - човекът, на когото е низпослан Коранът – се споменава само пет пъти!!! А това от своя страна доказва, че Мухаммед ﷺ е изпратен като Пратеник и че онова, което изрича (от Корана) е откровение от неговия Бог, а не негови лични думи. Ако Коранът беше думите на Мухаммед ﷺ, а

---

⁵⁸ Свещения Коран 33/ 40.

не словата на Аллах, тогава той щеше да споменава името си много повече от името на Иисус или на който и да е друг, както е присъщо за хората.

Заради възвишеното място на този благороден Пратеник Иса */мир нему/*, в много знамения от Корана се говори за него и за неговото благородно и благословено семейство.

По същия начин майката на Иисус – целомъдрената Мерйем – и нейното семейство имат специално място в сърцата на мюсюлманите. Коранът възхвалява тази жена, описвайки я като набожна, чиста, с благословен произход, с добро потекло и с праведно семейство. Коранът свързва името на нейния род – „родът на Имран“ – с праведно семейство и благословено потомство, от което ще се появят Пратеници. Както се споменава в третата сура от Корана, която се нарича „Родът на Имран“, към това потомство принадлежи уважаемият Иисус */мир нему/*. И всичко това е в чест и почит на тази благородна и набожна жена и нейното семейство, които Аллах е пожелал да останат живи и знаменити в мозъка на всеки един мюсюлманин. Всевишният Аллах казва:

33. Аллах избра над народите Адам и Нух, и рода на Ибрахим, и рода на Имран

34. потомство едни от други. Аллах е всечуваш, всезнаещ.⁵⁹

---

⁵⁹ Свещения Коран 5/ 33 – 34.

Мерйем (Мария) /мир нея/

Коранът възхвалява Мерйем, която е дъщеря на Имран и майка на един от пратениците – Иса /мир нему/. Тя е чиста, благородна, целомъдрена и богобоязлива жена, която е възпитана в чист и непорочен дом. Затова на много места в Корана Аллах я описва като праведна, чиста и богобоязлива. Всевишният Аллах казва:

12. И с Мерйем, дъщерята на Имран, която пазеше целомъдрието си, и вдъхнахме в нея от Своя дух. И повярва тя в Словата на своя Господ, и в Неговите писания, и бе от набожните.⁶⁰

Коранът пояснява, че причината за появата – раждането - на Мерйем е отправен призив (към Аллах) от благородната ѝ майка. Този призив Аллах го запазва и предава в Корана, казвайки:

35. Когато жената на Имран рече: “Господи мой, посветих онова, което е в утробата ми, единствено на Теб да служи. Приеми го от мен! Наистина Ти си Всечувашия, Всезнаещия.”⁶¹

Именно този призив станал причина да бъде опазена, тя и нейният син Иисус, от надделяването на дявола над тях. Аллах е приел тази дуа и подкрепил Мерйем с определени достойнства, които доказват ценността ѝ. Той я дарявал с препитание и въпреки че тя стояла на едно място, имала най- различни плодове и други неща при себе си. От

---

⁶⁰ Свещения Коран 66/ 12.

⁶¹ Свещения Коран 3/ 35.

достойнствата, с които Аллах я дарил, е попечителството на Зекерия, който бил праведен и набожен човек, заел се да се грижи за нея и да я пази от злото според силите си. Всевишният Аллах ни разказва това, казвайки:

36. И когато го роди, каза: “Господи, родих го женско.” А Аллах най-добре знаеше какво е родила. Мъжкото не е като женското. “И я назовах Мериам. И Те моля да я закриляш от прокудения сатана заедно с потомството ѝ!”

37. И я прие нейният Господ с хубав прием, и я отгледа като хубав кълн, и я повери на Зекерия. Всякога, щом Зекерия влизаше при нея в нейното светилище, намираше там препитание. Рече: “О, Мериам, откъде имаш това?” Тя рече: “От Аллах е. Аллах безмерно дава препитание комуто пожелае.”⁶²

Тази чиста и целомъдрена жена е била от най-набожните поклоннички на Аллах, която нямала равна на себе си по онова време. Затова Аллах я избрал и я издигал над всички други жени, след това изпратил ангели да я блавестят с това, както казва в следните знамения:

42. И когато ангелите рекоха: “О, Мериам, Аллах те избра и те пречисти, и те избра над жените от народите!

43. О, Мериам, смири се пред своя Господ и сведи чело до земята в суждуд, и се кланяй с покланящите се!”⁶³

Низпославайки цяла сура (глава от Корана) с нейното име – Мерйем – Аллах още повече я издига и я прави благородна и знаменита личност. Това е деветнадесетата

---

⁶² Свещения Коран 3/ 36 – 37.

⁶³ Свещения Коран 3/ 42 – 43.

сура от Корана, която всъщност е единствената сура от Корана, назована с името на жена. Тази сура съдържа в себе си хваления и почит към Мерйем, които ги няма изобщо при писанията на християните и техните евангелия. Имайте предвид, че в Корана няма нито една сура, именувана с името на една от съпругите на Пророка ﷺ - нито с името на Хадиджа или Айша или неговите дъщери (като Фатима) или неговите близки – Аллах да бъде доволен от тях. Също така няма сура с името на семейството му. Дори обратното, има цяла сура, в която се говори за неговият чичо – Ебу Лехеб, в която се пояснява, че той ще бъде в огъня на Ада. Това без съмнение доказва достоверността на пратеничеството на този човек Мухаммед и истинността на пророчеството му. Коранът е само откровение от Аллах, което му се разкрива, а не негови написани и измислени творби, както е разкрасено за група хора от онези, които отричат неговото пратеничество. Ако Коранът беше негова творба и измислица, тогава щеше да преобладава в него почит и хваление за него, семейството и близките му.

Пратеника на Исляма – Мухаммед ﷺ – хвали Мерйем /мир нея/ и я счита за една от най- добрите жени на земята, казвайки: **„Най- добрите жени в световите са Мерйем – дъщеря на Имран, Хадиджа – дъщеря на Хувейлид, Фатима – дъщеря на Мухаммед ﷺ и Аасийе – съпругата на Фараона.“**⁶⁴

Пратеника на Исляма – Мухаммед ﷺ – свидетелства, че тя е най- добрата жена в Дженнета (Рая), казвайки: **„Най-превъзходните жени от обитателите на Дженнета са: Хадиджа – дъщеря на Хувейлид, Фатима – дъщеря на**

---

⁶⁴ Сахих ибн Хибаб.

**Мухаммед ﷺ, Мерйем – дъщеря на Имран и Аасийе –
съпругата на Фараона.⁶⁵**

---

⁶⁵ Сахих ибн Хиббан.

Глава втора

Животът на Пророка Иисус /Мир нему/

Свещеният Коран възхвалява нашия почитан Пророк Иисус – сина на Мерйем – на много места и го описва с качества, които ясно доказват неговото възвишено място при Всеславния и Всевишен Аллах. От описанията, с които го описва Корана, е това, че той е блага вест за майка си Мерйем, която е била блавестена, че ще бъде дарена с дете, създадено по различен начин от останалите хора. Тя е блавестена, че детето ѝ ще бъде сътворено от Аллах с Неговите Сила, Величие и Воля и Той ще каже само „Бъди“ и Иисус ще стане. Иисус се описва в Корана като знатен човек в земния и отвъдния свят, като приближен раб на Аллах, като почетен, благороден и чист Пророк, който бил подкрепен от Аллах с чудеса. Също така се описва и като Пратеник към рода на Израил. Всевишният Аллах казва:

45. Когато ангелите рекоха: “О, Мериам, Аллах те блавества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мериам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].

46. И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците.”,

47. рече тя: “Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?” Рече: “Така! Аллах сътворява каквото пожелае. Щом реши нещо, казва му само: “Бъди!” И то става.

48. И ще го научи Той на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието.⁶⁶

---

⁶⁶ Свещения Коран 3/ 45 – 48.

Раждането му

Аллах пояснява в Свещения Коран същността на Иисус - сина на Мерйем - /мир нему/ и чудесата, с които Той е удостоил този Свой Пратеник. Пояснява ни ясно и с подробности как се е родил, за да може хората със здрав разум и правилно разбиране да го разберат. Аллах пояснява, че го е издигнал на мястото, което подобава за него като Пророк, правейки го човек- раб на Аллах, пречиствайки го от скверността- от онова, с което го клеветят евреите, казващи, че той е син от прелюбодеяние – Аллах да пази – и от онова, с което го клеветят други хора, твърдящи, че той е божи син – Пречист е Аллах и Превисоко е от онова, което му преписват. Корана не разглежда раждането на уважаемия от нас Иисус без баща, като причина да бъде обожаван и да бъде божи син (син на Аллах)- Пречист е Аллах и Превисоко е от онова, което му преписват. Нещо повече, Коранът разглежда раждането му като нещо, доказващо съвършената сила на Аллах да създава различни творения по различен начин. Аллах е сътворил Адем без майка и баща; сътворил е Хаууа (първата жена) от мъж, без жена; сътворил е Иисус от майка, без баща; и е сътворил останалите хора от майка и баща. Всевишният Аллах казва:

59. Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: “Бъди!” И той стана.

60. Истината е от твоя Господ. Не бъди от съмняващите се!

61. А на онзи, който спори с теб за нея, след като си получил знание, кажи: “Елате да извикаме нашите синове и вашите синове, нашите жени и вашите жени,

нас самите и вас самите, а после да се помолим и призовем Аллах за проклятие над лъжците!”

62. Това е истинната вест. Няма друг бог освен Аллах. Аллах е Всемогъщия, Премъдрия.

63. А отвърнат ли се, Аллах знае сеещите развала.

64. Кажете: “О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!” А отвърнат ли се, кажете: “Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!”

65. О, хора на Писанието, защо спорите за Ибрахим? Тората и Евангелието бяха низпослани едва подир него. Нима не проумявате?

66. Ето, вие спорехте за онова, за което имате знание. А защо спорите за онова, за което нямате знание? Аллах знае, вие не знаете.

67. Ибрахим не бе нито юдей, нито християнин, а бе правоверен мюсюлманин, и не бе от съдружаващите.⁶⁷

Раждането на Иисус е напълно човешко раждане. Аллах го е сътворил в утробата на майка му – така, както сътворява останалите хора. Но Аллах решава да изяви величието на силата Си – Пречист и Всевишен е Той – сътворявайки този Свой Пратеник Иисус без баща – така, както изявява величието на силата Си в останалите Свои творения. Аллах пояснява същността на Иисус преди да бъде сътворен и след сътворяването му в следните знамения от Корана:

---

⁶⁷ Свещения Коран 3/ 59 – 67.

16. И спомени [о, Мухаммад] в Книгата Мериам, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток.

(Вж. сура 3 след знамение 35.)

17. И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух, който ѝ се представи като съвършен човек.

(Духът е Джибрил.)

18. Рече тя: “Всемиловичивия да ме опази от теб! Ако си богобоязлив...”

19. Рече [Джибрил]: “Аз съм само пратеник на твоя Господ, за да те даря с пречисто момче.”

20. Рече: “Как ще имам момче, щом не ме е докосвал мъж и не съм блудница?”

21. Рече [ангелът]: “Тъй каза твоят Господ: “Това за Мен е лесно. И за да го сторим знамение за хората, и милост от Нас. Това е предрешено дело.”

22. И зачена го тя, и се уедини с него в отдалечено място.

23. И родилните болки я доведоха при ствола на палмата. Рече: “О, да бях умряла преди това и да бях напълно забравена!”

24. И бе призована изпод нея: “Да не тъжиш! Твоят Господ стори под теб ручей.

25. И разклати към себе си ствола на палмата, за да се посилят свежи зрели фурми!

26. И яж, и пий, и се радвай! И ако видиш някого от хората, направи знак: “Дадох на Всемиловичивия обет да се въздържа, затова днес с никого не ще говоря.”

27. И отиде с него при своя народ, носейки го. Рекоха: “О, Мериам, ти стори нещо осъдително.

28. О, сестро на Харун, баща ти не беше лош човек и майка ти не беше блудница.”

(“О, сестро на Харун” тя прилича на Харун по праведност и сякаш е негова сестра. Споменатият Харун не е братът на Муса, а друг благочестив мъж.)

29. И посочи тя към него. Рекоха: “Как ще беседваме с дете в люлка?”

30. Рече то: “Раб съм на Аллах. Даде ми Той Писанието и ме стори пророк.

31. И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостинята закат, докато съм жив.

32. И да бъда нежен към своята майка. И не ме стори Той горделив, непокорен.

33. И мир на мен в деня, в който съм роден, и в деня, когато ще умра, и в Деня, когато ще бъде възкресен!”

34. Това е Иса, синът на Мериам словото на истината, в която се съмняват.

35. Не подобава на Аллах да се сдобива със син. Пречист е Той! Щом реши нещо, Той само му казва: “Бъди!” И то става.⁶⁸

Коранът ни пояснява, че забременяването на Мерйем с Иисус се е случило чрез духването на ангела Джибрил (Гавриил). Той се появил при нея с облика на човек и с повелята на Аллах духнал в ръкава на дрехата, с която била облечена. Въздухът от духането слязъл до половия орган на Мерйем и тя забременяла по Волята на Аллах. Тя е напълно

---

⁶⁸ Свещения Коран 19/ 16 – 35.

невинна от онова, с което я клеветят евреите, казващи, че тя е прелюбодейка и синът ѝ е син от прелюбодеяние. Той (синът ѝ) е пречистен от тези твърдения и неговата майка – Мерйем - е чиста, целомъдрена жена, която е далеч от мръсотията, разврата и скверността. Аллах доказва нейната невинност в Корана, низпославайки следното знамение:

91. И [спомени Мериам] онази, която се опази девствена и в която вдъгнахме от Нашия дух, и сторихме нея и сина ѝ знамение за световете.⁶⁹

---

⁶⁹ Свещения Коран 21/ 91.

Иисус /мир нему/ е човек, а не бог или син божи.

Коранът ни пояснява същността на нашият уважаем Иса – сина на Мерйем – съобщавайки ни, че той е един раб на Аллах, който Аллах е облагодетелствал с това, че го е избрал да оповести Неговото послание на рода на Израил (рода на Яков) след предишния Пратеник, изпратен към тях, на име Муса (Моисей). Също така пояснява, че майка му е честна, почитена и чиста жена и тя, както и синът ѝ, преживяват нещата, които преживяват и останалите хора. Те се хранят, пият, спят, събуждат се, надяват се, раджат се, тъжат, плачат и т.н.. Възможно ли е същество, притежаващо тези качества и недостатъци, да бъде бог?! Бог е пречист и превисоко над всички тези неща. Или както Аллах ни съобщава в Корана:

75. Месията, синът на Мериам, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат!⁷⁰

(Юдеите не вярват, че пророкът Иса, мир нему, е роден от непорочна и целомъдрена жена, хулят майка му и твърдят, че той се е родил вследствие на незаконно съвкупление. Свещеният Коран отхвърля тази клевета, като преди това разказва как пророкът Иса е бил заченат по чудодееен начин, а тук се споменава, че майка му е праведна и непорочна. Освен това, с един непоклатим довод Коранът отхвърля и доказва несъстоятелността и на приписваната от християните на него и на майка му божественост след

---

⁷⁰ Свещения Коран 5/ 75.

като и двамата са се хранели и са чувствали глад и жажда, нима са богове?).

Аллах няма съпруга или дете и не бива да му се приписват такива неща, защото Той е Пречист, Той е Господарят на всички творения, няма друг Бог освен Него и няма друг Господ освен Него. Да се приписва на Него дете, е от най-големите лъжи спрямо Него. Всичко освен Аллах е сътворено и на Него покорено. Всеки е под Неговото владение, подчинен на Неговото разпореждане, всеки е покорен и раб на Него и сам по себе си потвърждава това, било то с езика или природата си. Всевишният Аллах казва:

88. И рекоха [неверниците]: “Всемилютивия се сдоби със син.”

89. Вие изрекохте нещо ужасно,

90. от което небесата биха се разкъсали и земята разцепила, и планините сгромолясали в руини

91. да приписват син на Всемилютивия!

92. Не подобава на Всемилютивия да има син.

93. Всеки на небесата и на земята ще дойде като раб при Всемилютивия.⁷¹

Как е възможно Аллах (Бог) да има син, след като синът е резултат от определен контакт на две равни, подобни, еднакви и сходни неща, а Аллах няма равен, подобен, сходен или еднакъв на Себе си. Това се пояснява с Неговите слова в Корана:

---

⁷¹ Свещения Коран 19/ 88 – 93.

- 1. Кажи [о, Мухаммад]: “Той е Аллах Единствения,**
- 2. Аллах, Целта [на всички възжелания]!**
- 3. Нито е раждал, нито е роден,**
- 4. и няма равен Нему.”⁷²**

Твърдението, че Аллах (Бог) има син, не е нещо ново, напротив – то е толкова старо, колкото и самият човек. То се е появило още при появата на първото съдружаване с Аллах (езичество) при хората. Например част от езичниците при арабите твърдят, че Аллах (Бог) е влязъл в родство с джиновете, сключвайки брак с тях, и плодът на това родство са ангелите, които – според тяхното погрешно убеждение – са дъщери на Аллах – Превисоко е Аллах от онова, което те казват (Пречист е Той, няма подобен, няма дете и няма нищо, приличащо на Него) – Всевишният Аллах казва:

- 149. И ги питай [о, Мухаммад] какво мислят нима за твоя Господ са дъщерите, а за тях синовете?**
- 150. Или Ние в тяхно присъствие сътворихме ангелите от женски пол?**
- 151. Ала не! Те изричат своя измислица:**
- 152. “Аллах роди.” Те наистина са лъжци.**
- 153. Нима Той предпочете дъщерите пред синовете?**
- 154. Какво ви е, та така отсъждате?**
- 155. Не ще ли се поучите?**
- 156. Или имате явен довод?**

---

⁷² Свещения Коран 112/ 1 – 4.

157. Тогава донесете вашето писание, ако говорите истината!

158. И измислиха родство между Него и джиновете. А джиновете знаят, че ще бъдат доведени [за равносметка].

**159. Пречист е Аллах от онова, което Му приписват тези,
160. но не и преданите раби на Аллах!⁷³**

Много от евреите и християните, следвайки сляпо лъжливото и фълшиво твърдение на предшествениците си, твърдят, че Аллах има син, но това не се приема от здравия разум, както ни известява Аллах в следните знамения от Корана:

30. И рекоха юдеите: “Узайр е синът на Аллах.” И рекоха християните: “Месията е синът на Аллах.” Това те го изричат, приличат в думите на онези, които преди не повярваха. Аллах да ги порази! Как така се подлъгват!

31. Те взеха за господари не Аллах, а своите правници и своите монаси, и Месията, сина на Мариам. А им бе повелено да служат само на единствения Бог. Няма друг Бог освен Него. Пречист е Той от онова, което съдружават с Него!⁷⁴

Нещо повече – според последната божествена книга – Корана, – онзи, който вярва, че Иисус – синът на Мерйем – е Бог или Божи син или част от светата троица, се счита за неверник. Наред с това той (Коранът) ни пояснява, че призивът на Иисус */мир нему/* е бил призив, целящ

---

⁷³ Свещения Коран 37/ 149 – 160.

⁷⁴ Свещения Коран 9/ 30 – 31.

залагането на единобожието (монотеизма), призоваването само към Аллах и несъдружаването с Него. Иисус е следвал в призива си примера на всички предишни Пратеници и Пророци, защото всички те са призовавали единствено към вярата само в Аллах и несъдружаването с Него. Аллах пояснява това в Корана, казвайки:

72. Бяха неверници онези, които рекоха: “Аллах, това е Месията, синът на Мериам.” А Месията рече: “О, синове на Израил, служете на Аллах моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.”

73. Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е третият от троицата.” А няма друг Бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети неверниците.

74. Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за опрощение? Аллах е опрощаващ, милосърден.⁷⁵

Логическите доводи, представени от в Корана, доказват, че Аллах (Бог) е Създателят, Творецът, Разпореждащият Се, Господа на всичко и Неговият Владетел, който създава това, което Той желае и прави това, което Той иска. Също така доказват, че това, което Пророка Иисус */мир нему/* владее от чудеса, е било даденост от Аллах, с повелята на Аллах и по Волята на Аллах. Коранът ни пояснява, че Иисус */мир нему/* и майка му не владеят нито за себе си, нито за когото и да било друг от човешките същества вредата, ползата, живота и смъртта. Пречистият и Всевишен Аллах няма нужда нито от тях, нито от което и да

---

⁷⁵ Свещения Коран 5/ 72 – 74.

е от Неговите създания. Нещо повече, всяко едно Негово създание и творение има нужда от Него и от Милостта Му. Всевишният Аллах казва:

17. Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е Месията, синът на Мариам.” Кажете: “А кой ще попречи с нещо на Аллах, ако поиска да погуби Месията, сина на Мариам, и майка му, и всички по земята?” На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Той сътворява каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.⁷⁶

Аллах низпослава в Корана знамения, които предупреждават рода на Израил и им възбраняват да преувеличават в религията си, говорейки за Аллах (Бог) без знание. Тези знамения поясняват, че Исус е човек като останалите хора, а не – както твърдят християните, че е Бог, син божи или част от светата троица. Той е призовавал единствено Аллах и е служил само на Аллах, не е презирал да бъде подчинен раб на Господаря си и повелите Му. А онзи, който се възгордее и презре да служи на Аллах, той ще бъде подложен на вечно наказание в Ада. Това се пояснява в Свещения Коран със словата на Всевишният Аллах:

171. О, хора на Писанието, не прекалявайте в своята религия и говорете за Аллах само истината! Месията Иса, синът на Мериам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мериам, и дух от Него. И вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници, и не казвайте: “Троица!” Престанете! Това е най-доброто за вас. Аллах е единственият Бог. Пречист е Той, за да има

---

⁷⁶ Свещения Коран 5/ 17.

рожба! Негово е всичко на небесата и всичко на земята. И достатъчен е Аллах за довереник.

172. Месията не ще презре да бъде раб на Аллах, нито приближените ангели. А който презре да Му служи и се възгордее Той всички ще събере при Себе Си.

173. А които вярват и вършат праведни дела Той ще изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. А които презират и се възгордяват Той ще ги накаже с болезнено мъчение. И освен Аллах, за себе си не ще намерят нито покровител, нито избавител.

174. О, хора, при вас дойде довод от вашия Господ и ви низпослахме явна светлина.

175. А които вярват в Аллах и се привържат към Него Той ще ги въведе в милост от Него и в благодат, и ще ги насочи към Себе Си по правия път.⁷⁷

Противоположно на твърденията при християните за Исус, че той е Аллах (Бог), че той е божи син и че той е третият от троицата, евреите твърдят, че той е зъл дяволски дух, измамник и лъжец. Но Коранът опровергава това твърдение и изяснява невалидността на думите им, като ясно пояснява, че Исус е изпратен Пророк от Аллах, който е правдив и честен в онова, което предава от своя Господ. Всевишният Аллах казва:

„...Месията Иса, синът на Мериам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мариам, и дух от Него. И вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници,...“⁷⁸

---

⁷⁷ Свещения Коран 4/ 171 – 175.

⁷⁸ Свещения Коран 4/ 171.

Този дух е като духа при останалите хора, който ги държи живи, но тук се споменава „от Аллах“, за да се изтъкне знаменитостта, почитта и честта на Исус. Думата „дух“ не е специфична само за Исус /*мир нему*/, тя се споменава и за Адем (първия човек) също, за да се изтъкне знаменитостта, почитта и честта му. Всевишният Аллах казва в Свещената Си книга:

71. Твоят Господ рече на ангелите: “Ще сътворя аз човек от глина.

72. И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!”⁷⁹

Също така, както споменахме по-рано, при раждането на Исус Аллах нарича ангела Джибрил с думата „дух“. Това се съдържа в словата на Аллах, в които Той споменава, че е изпратил този ангел към Мерйем /*мир нея*/, за да я дари с Исус /*мир нему*/:

16. И спомени [о, Мухаммад] в Книгата Мариам, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток.

(Вж. сура 3 след знамение 35.)

17. И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух, който ѝ се представи като съвършен човек.

(Духът е Джибрил.)⁸⁰

Аллах назовава дори Корана с думата „дух“, защото чрез него съживява човешките сърца, довеждайки ги до душевно-психическо спокойствие и стабилно сърце и

---

⁷⁹ Свещения Коран 38/ 71 – 72.

⁸⁰ Свещения Коран 19/ 16 – 17.

съживява обществото, довеждайки го до всяко добро нещо за него на този свят чрез опазване на правата, живота, честта и имуществото на всеки един. Всевишният Аллах казва:

52. Така и на теб [о, Мухаммад] разкрихме дух с Нашата повеля. А преди ти не знаеше нито какво е Книгата, нито вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с която напътваме когото пожелаем от Нашите раби. Ти насочваш към правия път.⁸¹

---

⁸¹ Свещения Коран 42/ 52.

Пророчеството на Исус /мир нему/

Свещения Коран ни пояснява, че всички Пророци са потомци на Нух (Ной) и Ибрахим (Авраам) */Мирът на Аллах да е над тях/* и ни пояснява, че всички небесни книги са низпослани на Пратеници от потомството на тези двама благородни Пророци. И нещото, в което няма никакво съмнение, е фактът, че нашият Пророк Мухаммед ﷺ е потомък от потомството на Исмаил, който е син на Ибрахим */мирът на Аллах да е над двамата/*. Аллах пояснява това, казвайки:

26. И изпратихме Нух и Ибрахим, и отредихме сред тяхното потомство да бъдат пророчеството и Писанието. Някои от тях са на правия път, но мнозина от тях са нечестивци.⁸²

От основите на вярата при мюсюлманите е вярата във всички Пратеници и Пророци на Аллах. В Корана се съдържа повеля да се почитат, обичат, уважават, защитават и да се разпространява между хората обичта към тях и вярата в онова, което Пречистият и Всевишен Аллах им е низпослал. От тези Пратеници е Исус – синът на Мерйем */мира на Аллах да е над него/*, който има извисено място и почетен статус при мюсюлманите. Всевишният Аллах казва:

136. Кажете: “Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и в дареното на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.”

---

⁸² Свещения Коран 57/ 26.

137. И ако бяха повярвали в същото, в което и вие повярвахте, щяха да се напътят. Но ако са се отметнали, те са в раздор и Аллах ще ти е достатъчен срещу тях. Той е Всечувания, Всезнаещия.⁸³

Преди изпращането на Муса (Моисей) */мир нему/* родът на Израил е бил слаб, унижен и поробен на земята, както ни споменава Аллах:

141. И ви спасихме от хората на Фараона, които ви наложиха най-лошото наказание избиваха синовете ви, а пощадяваха жените ви. В това имаше за вас велико изпитание от вашия Господ.⁸⁴

Ето така Аллах изпраща Муса, за да ги издигне чрез това почетно пратеничество и да се промени положението им от низост към величие, от бедност към богатство и от робство към свобода. Така те станали победители.

След това дълго време нямало Пратеник и голяма част от рода на Израил се отдалечили и заблудили от божествените предписания, с които е дошъл при тях Муса */мир нему/*. Това ги довело до гнет, сеене на развала по земята, неверие и избиване на Пророци и праведни хора от тях. Част от тях започнали да отричат възкресението след смъртта, равносметката и наказанието в отвъдния живот. Те се потопили в сладострастия и удоволствия и започнали да разграбват несправедливо имуществото на другия. Затова Аллах им изпраща нашия уважаван Пратеник Иисус – сина на Мерйем – като Пратеник, научавайки го на Теурат (Теурат- книгата, низпослана от Аллах на Муса) и Инджил

---

⁸³ Свещения Коран 2/ 136 – 137.

⁸⁴ Свещения Коран 7/ 141.

(Инджил или Евангелие- книгата, низпослана от Аллах на Исус - Евангелието). Той е изпратен, за да върне хората към божествените повели и бистрия извор, който ще ги избави от пагубността, в която се намират, изразяваща се в отклонение от правия божествен път. Всевишният Аллах казва:

46. И изпратихме по следите им Иса, сина на Мериам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.⁸⁵

Исус */мир нему/* призовавал непрестанно хората от рода на Израил по най- добрия начин към служенето на Аллах, оповестявайки пратеничеството си и подтиквайки народа си към прилагане на онова, което се съдържа в Евангелието от божествени повели и постановления. Аллах ни известява за това в Корана, казвайки:

63. И когато Иса донесе ясните знаци, рече: “Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!”

64. Аллах е моят Господ и вашият Господ. Затова единствено на Него служете! Това е правият път.”⁸⁶

След като Исус видял как народът му го взема за лъжец и отказва да повярва в това, към което го призовава, призовал народа си, казвайки: „Кой ще ме подкрепи и ще

---

⁸⁵ Свещения Коран 5/ 46.

⁸⁶ Свещения Коран 43/ 63 – 64.

понася с търпение онова, което го сполетява при разпространението на религията на Аллах?“ Неговите ученици повярвали. Това са дванадесет човека, които са му дали обет да разпространяват религията на Аллах и да призовават народа си към нея, проявявайки търпение към злините и негодите по този път. За това ни съобщава Аллах, казвайки:

52. И когато Иса почувства неверието у тях, рече: “Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?” Неговите ученици рекоха: “Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах. Повярвахме в Аллах и свидетелствай, че сме отдадени!”

53. Господи наш, повярвахме в онова, което Ти низпосла, и последвахме пратеника. Впиши ни редом със свидетелите!”⁸⁷

---

⁸⁷ Свещения Коран 3/ 52 – 53.

Описанията, качествата и добродетелите на Исус /мир нему/

Свещеният Коран описва уважавания Исус /мир нему/ с описания, които доказват извисения му статус при Аллах като благороден Пратеник; пратеник, притежаващ съвършени човешки качества, въплътени от този статус. Всевишният Аллах казва:

46. И изпратихме по следите им Иса, сина на Мериам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Евангелието, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите.⁸⁸

Коранът съобщава, че този Пратеник е подкрепен от Всевишния Аллах и е обгърнат със закрилата на Аллах. Всевишният Аллах казва:

87. И дадохме на Муса Писанието, и подир него изпратихме един след друг пратениците, и дадохме на Иса, сина на Мериам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. Нима не ви обземаше надменност всеки път, щом пратеник ви донасяше онова, което душите ви не желаят? И някои отрекохте, а други убивате.⁸⁹

Коранът описва Исус като праведен образец и чудесен пример за вяра, служене на Аллах и искреност към Аллах. Исус ще бъде спуснат преди края на света, като това ще

---

⁸⁸ Свещения Коран 5/ 46.

⁸⁹ Свещения Коран 2/ 87.

бъде един от големите признаци за края на този свят, както ни пояснява Аллах в следните знамения:

57. И когато синът на Мериам бе даден за пример, ето твоят народ му се подигра!

(При спор за Иса и майка му Мериам един съдружаващ рекъл: “Ако почитаните Иса, Мериам, Узайр и ангелите са в Ада, аз съм съгласен да бъда с тях.” При тези думи другите съдружаващи високомерно се изсмели. Знамението е низпослано по повод на това тяхно безогледно поведение.)

58. И рекоха: “Нашите богове ли са по-добри или той [Иса]?” Дадоха ти го само за спор. Да, те са заядлив народ.

59. Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил.

(Иса, мир нему, е велика личност, удостоена с милостта да стане пророк. Чрез него на израилтяните бил даден пример за Божията сила, способна да сътворява без наличие на баща.)

60. И ако пожелаехме, щяхме да сторим ангели вместо вас да останат на земята.

61. Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път.

(Появата на Иса е знак за настъпването на Съдния ден.)⁹⁰

Що се отнася до физическите му качества, той е описан от Пратеника на Аллах Мухаммед ﷺ, който е казал: **„Пророците са братя по бащина линия (от един баща), с различни майки и тяхната религия е една. Аз имам най-**

---

⁹⁰ Свещения Коран 43/ 57 – 61.

голямо право към Исус, сина на Мерйем, защото между мен и него няма друг Пророк. Той ще слезе (от небето към земята) и вие, когато го видите, ще го познаете (по качествата, които ще ви спомена). Той е среден на ръст човек, цветът му клони към червено и бяло, ще носи две дрехи, които ще клонят към жълно, сякаш от главата му капят капки, без да се е намокрила (от чистота). Той ще натроши кръстовете и ще избие прасетата, ще премахне данъка джизйе и ще призовава хората към Исляма. През негово време Аллах ще погуби лъжемесията Деджал, след това ще се разпространи спокойствието (и мира) на земята до такава степен, че лъвовете ще си играят с камилите, тигрите – с кравите, вълците – с овцете, а малките деца ще си играят със змиите и те няма да им вредят. Той (Иса) ще остане за четиридесет години след това ще умре и мюсюлманите ще му отслужат молитва за умрял човек (дженазе намаз.)⁹¹

В друго предание Мухаммед ﷺ казва: „Видял съм Иса (Исус), Муса (Моисей) и Ибрахим (Авраам). Що се отнася до Иса, той е къдрав с бяло- червена кожа и широки гърди. Що се отнася до Муса, той е като Адем (тъмнокож- кафява кожа) - пълен и с права коса, все едно е от мъжете на Судан. Що се отнася до Ибрахим, погледнете към вашия спътник (т.е. към него – Пратеника ﷺ).⁹²

Пратеника Мухаммед ﷺ пояснява, че вярата в този Пратеник е от нещата, изпълващи вярата на мюсюлманина и

---

⁹¹ Умдету – т – тефсир.

⁹² Сахих ел- Джамиа.

причина за влизане в Дженнета (Рая), като казва: „**Който засвидетелства, че няма друг Бог [достоеен да се обожават с искреност] освен Аллах, един е Той и няма съдружник; и че Мухаммед е Негов раб и Пратеник; и че Исус е раб на Аллах, Негов Пратеник, слово [думата „бъди“], отправено [от Аллах] към Мерйем и дух от Него [Аллах]; и че Раят е истина; и че Адът е истина, ще бъде въведен от Аллах в Рая въпреки делата, които е вършил.**” („...ще бъде въведен от Аллах в Рая въпреки делата, които е вършил.- т.е. ще влезне в Рая, след като изтърпи наказанието си за големите грехове в Ада, ако има такива. Това е доказателство, че грешниците от мюсюлманите няма да пребивават вечно в огъня на Ада”).⁹³

Вярата в Исус е причина за умножаване на добрините /при Аллах/ и въздигане по степени. Пратеника ﷺ казва: „**Ако човек възпита робинята си по най- хубавия начин, образова я по най- хубавия начин и след това я освободи и се ожени за нея, той ще има двойна награда /при Аллах/. И когато /човек/ повярва в Исус и след това повярва и в мен, той ще има двойна награда /при Аллах/. И рабът, който се страхува от Господаря си и изпълнява повелите Му, ще има двойна награда /при Аллах/.**“⁹⁴

Пратеника Мухаммед ﷺ пояснява чистотата на душата на този благороден Пратеник, която не е била опетнена с омраза, завист и ненавист. Нещо повече, тя е била душа, изпълнена с добри предположения и мисли за всеки един човек; душа, изпълнена с възвеличаване и възхваляване на Аллах. Мухаммед ﷺ казва: „**Исус, синът на Мерйем, видял един човек да краде и му казал:**

---

⁹³ Сахих Ел- Бухари.

⁹⁴ Сахих Ел- Бухари.

„Нима ти крадеш?“, а той отговорил: „Разбира се, че не! Кълна се в онзи, освен който няма друг бог!“. Исус казал: „Повярвах в Аллах и не вярвам на очите си.“ (т.е. „Вярвам на онзи, който ми се закълне в Аллах и отричам онова, което съм видял с очите си. Може би това, което е взел човекът, да си е негово право или може би собственикът на тази вещь да му е разрешил да я вземе, или може би човекът просто е протегнал ръка към нещо и аз съм си помислил, че краде. След като човекът се закълнал в Аллах, Исус веднага премахнал подозрението си и му повярвал.)⁹⁵

---

⁹⁵ Ел- Бухари.

Иисус /мир нему/ и лъжемесията Деджал

Коранът ни пояснява, че слизането на Иисус /мир нему/ е признак от признаците за настъпването на края на света и съдния ден. Всевишният Аллах казва:

57. И когато синът на Мериам бе даден за пример, ето твоят народ му се подигра!

(При спор за Иса и майка му Мариам един съдружаващ рекъл: “Ако почитаните Иса, Мариам, Узайр и ангелите са в Ада, аз съм съгласен да бъда с тях.” При тези думи другите съдружаващи високомерно се изсмели. Знамението е низпослано по повод на това тяхно безогледно поведение.)

58. И рекоха: “Нашите богове ли са по-добри или той [Иса]?” Дадоха ти го само за спор. Да, те са заядлив народ.

59. Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил.

(Иса, мир нему, е велика личност, удостоена с милостта да стане пророк. Чрез него на израилтяните бил даден пример за Божията сила, способна да сътворява без наличие на баща.)

60. И ако пожелаехме, щяхме да сторим ангели вместо вас да останат на земята.

61. Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път.

(Появата на Иса е знак за настъпването на Съдния ден.)⁹⁶

---

⁹⁶ Свещения Коран 43/ 57 – 61.

И заради превъзходството на този велик Пратеник, Аллах ще го изпрати, за да убие лъжемесията Деджал и да разпространи Исляма, призовавайки хората към него. Това ще се случи, когато убийството ще се наблюдава често, хората ще са отдалечени от истината и одобреното при хората ще стане порицано, а порицаното – одобрено. Той ще бъде спуснат, за да се заложи справедливостта между хората и да се разпространи мирът, преди да настъпи краят на света, както ни описва Пратеника Мухаммед ﷺ с думите си: „О, хора! Нямало е по- голямо изпитание на Земята от изпитанието Деджал, откакто Аллах е създал потомството на Адем. Наистина Всевишният и Превелик Аллах не е изпратил Пророк, който да не е предупредил общността си за него. Аз съм последният от Пророците и вие сте последната от общностите, затова той ще се появи сред вас и това е неизбежно. Ако той се появи, докато аз съм сред вас, аз ще бъда защитникът за всеки мюсюлманин. Но ако се появи след мен, тогава всеки си е защитник за себе си, а аз оставам Аллах като Покровител за всеки мюсюлманин. Той ще се появи при местност между Шам и Ирак и ще опустоши всичко – от дясно и от ляво. О, раби на Аллах! О, хора! Бъдете твърди */във вярата си/*! Аз ще ви го опиша, нито един Пророк преди мен не го е описвал... Той */Деджал/* ще казва: „Аз съм Вашият Господ.“, но вие не може да видите Вашият Господ, преди да умрете. Той е едноок, а вашият Господ не е едноок. Между двете му очи ще пише „Кяфир“ */неверник/*, това ще го чете всеки вярващ човек – и който може да чете, и който не може. От неговите изпитания е, че той носи със себе си Рай и Ада. Неговият ад всъщност е Раят, а неговият Рай всъщност е адът. А който бива изпитан с огъня му, нека да потърси помощ

от Аллах и да прочете началото на сура Пещерята⁹⁷... От неговите изпитания е да каже на бедуина: „Ако аз съживя баща ти и майка ти, ти ще засвидетелстваш ли, че аз съм твоят Господ? /Човекът/ ще каже: „Да.“ Тогава два дявола ще се покажат в лика на баща му и майка му и ще кажат: „Ей, Синко! Последвай го! Той е твоят Господ.“ От неговите изпитания е да надделее над една душа и да я убие, разделяйки /тялото/ на две части с трион и след това да каже: „Погледни към този мой раб! Аз ще го съживя, а той след това ще си мисли, че има друг Господ освен мен!“ Аллах ще съживи този човек, а лошият /Деджал/ ще рече: „Кой е твоят Господ? Човекът ще отговори: „Моят Господ е Аллах, а ти си враг на Аллах. Ти си Деджал. Кълна се в Аллах, никога преди не съм бил по- запознат с теб, отколкото в този ден.“ От неговите изпитания е, че той ще повелява на небето да спуска дъжд и ще започва да вали и ще повелява на земята да накара растенията си да никнат и те ще никнат. От неговите изпитания е, че той ще минава през едно населено място, то ще го вземе за лъжец и няма да остане нито едно животно от добитъка, което да не е умряло. От неговите изпитания е, че той ще минава през друго населено място, което ще му повярва и той ще повели на небето да спусне дъжд и ще започне да вали и ще повели на земята да накара растенията си да никнат и те ще изникнат. През този ден добитъкът им ще си тръгне от пасищата угоен, с най- големи и най- широки хълбоци и с обилно напълнени вимета. Няма да има част от Земята, през която той да не е минал и да не се е появил, с изключение на Мекка и Медина. Няма да има място от покрайнините им, на което да не го посрещат ангели с вдигнати мечове. Той /Деджал/ ще отседне на

---

⁹⁷ Сура Пещерята- осемнадесета сура от Корана.

местността ед- Дариб ел- Ехмер⁹⁸, при безплодната скалиста пустиня. Ще се провикне към жителите на Медина три пъти и няма да остане нито един мъж лицемер и нито една жена лицемерка, които да не излязат /от Медина/ и да не отидат при него. Ще се изчисти мръсотията от нея /Медина/ така, както ковачът премахва ръждата от желязото. Този ден ще бъде наречен „денят на избавлението“. /Предавачът казва/ Беше казано: „Къде ще са арабите през този ден?“ А той /Пратеника صلى الله عليه وسلم/ отговорил: „Те в този ден ще са малко.“...Техният имам (водач) ще бъде праведен човек. И в момент, когато техният имам застава да води сутрешната молитва, Исус, синът на Мерйем, ще слезе. Тогава имамът им ще се отлегли назад, отстъпвайки със стъпки, отдръпвайки се, а Исус ще постави ръката си между плещите му и ще му каже: „Мини напред и отслужи молитвата. Призивът /икамета/ за нея е за теб четен.“. Имамът им ще отслужи молитвата, водейки я, а когато приключи, Исус ще каже: „Отворете портата.“ Отварят портата и зад нея Деджал заедно със седемдесет хиляди евреи, всеки един от тях ще има разкрасен меч... Когато Деджал погледне към Исус, ще се разтопи така, както солта се разтапя във вода и бягайки ще се отдалечи... Исус ще го застигне при портите на /селцето/ Людд и ще го убие. Аллах ще сполети евреите с поражение и няма да остане нищо от нещата, които Всевишният и Превелик Аллах е сътворил, зад което да се скрият и Аллах да не го накара да проговори – нито камък, нито дърво, нито ограда, нито твар, с изключение на растението гаркад⁹⁹- това е храст, който няма да

⁹⁸ Ед- дариб ел- Ехмер- име на местност в покрайнините на гр. Медина.

⁹⁹ Гаркад- nitraria- Нитрария е род на цъфтящи растения от семейството на Nitrariaceae, вирее в Африка, Европа, Азия, Русия и Австралия.

говори. */Другите растения/* ще казват: „Ей, раб на Аллах – мюсюлманино, ето това е юдей, ела и го убий!“ Исус, синът на Мерйем, ще бъде при моята общност справедлив съдник, умерен водач, който ще потроши кръстовете, ще избие прасетата, ще анулира данъка джизйе, няма да приема милостинята */садаката/*, няма да има нужда от овцете и няма да ползва камилите */за яздене и багаж/*. Ще се премахнат насилието и омразата, ще се премахне отровата от всяко нещо, имащо отрова, до такава степен, че малкото момче ще си поставя ръката в устата на змията, а малкото момиченце ще дразни лъва и той няма да му навреди. Вълкът ще бъде сред овцете, все едно е тяхното куче. Земята ще се изпълни с мир – така, както съдът се пълни с вода, а словото ще е само едно. Няма да се служи на друг освен на Аллах, войната ще приключи и властта ще бъде отнета от племето Курейш. Земята ще бъде като сребърен тас¹⁰⁰, а растенията ѝ ще растат както по времето на Адем, група хора ще се съберат на кичур грозде и ще се засият от негои група хора ще се съберат при един нар и ще се заситят от него. Бикът ще бъде за толкова и толкова пари, а конят ще бъде за няколко дирхемчета... Преди появата на Деджал ще има три трудни и тежки години, през които хората ще бъдат сполетени от силен глад. През първата година Аллах ще повели на небето да задържи една трета от дъжда си и ще повели на земята да задържи една трета от растенията си. След това през втората година ще повели на небето да задържи две трети от дъжда си и ще повели на земята да задържи две трети от растенията си. И след това през третата година ще повели на небето да задържи целия си

---

¹⁰⁰ Тас- Метален съд за гребане на вода. Поливам с тас. (Тълковен реник).

дъжд и няма да капне дори една капка и ще повели на земята да задържи всичките си растения и няма да поникне нищо зелено. Няма да остане нито едно копитно животно, което да не е погинало освен онези, които Аллах пожелае.“ Беше речено: „А какво ще държи живи хората през това време?“ Той /Пратеника ﷺ/ отговорил: „Изричането на/ Техлил (Ля иляхе илляллах – няма друг /истински/ бог /достоеен да се обожават с искреност/ освен Аллах), текбир (Аллаху Екбер – Аллах е най- Велик) и Техмид (Елхамдулиллях – Слава на Аллах). Това ще заема за тях мястото на храната.“¹⁰¹

---

¹⁰¹ Сахих ел- Джамиа.

Господните чудеса, дарени на Пратениците на Аллах

Когато Аллах Пратеници, Той ги подкрепял с видни чудеса, които да бъдат ясни знаци, потвърждаващи Пратеничеството на тези хора, избрани от Аллах. И тъй като тези чудеса са били видни, техният ефект се изчерпвал с изтичането на тяхното време и в тях са повярвали само част от онези, които са ги видели. Но понеже Пратеника Мухаммед ﷺ е последният Пратеник, изпратен към целия свят, то непременно трябва да бъде изпратен от Аллах с чудо, което да се запази при всички поколения и да остане чак до края на света, за да бъде това чудо довод за всички хора по целия свят; довод, доказващ истинността на Пратеничеството на Мухаммед ﷺ. Чудото, дарено от Аллах на Мухаммед, не е видно – както е при Пратениците преди него – поради факта, че ако беше такава, то нямаше да изпълни ролята си и нямаше да осъществи целта си, понеже щеше да отmine със самото му осъществяване и нямаше да бъде довод освен за онзи, който го е видял. Непреходното чудо на Мухаммед ﷺ е откровение, което му е разкрито от Аллах и ще бъде четено чак до съдния ден (края на света). Той е бил изпратен със слово, което е нечувано по онова време; слово, което е чудотворно по стил, реторика и красноречие, учудили арабите по онова време, въпреки че са живели в епоха на изключително силно развит арабски език, реторика, стил и красноречие. И въпреки че има много хора, които се противопоставят на това чудо (Корана), отричайки чудотворните слова в него и борейки се срещу него както по онова време, така и във всяка една епоха до ден днешен, те все още не могат да измислят една сура (глава) или дори една строфа, която да наподобява на него (Корана). Свещения Коран е непреходното чудо, дарено от Аллах на

Пратеника Мухаммед ﷺ. Този Пратеник ни пояснява тази неоспорима истина, казвайки: „**Няма Пророк от Пророците, на когото да не му е дадено чудо, чрез което да повярват хората. Онова, което ми е дадено на мен, е откровение, което Аллах ми спуска на мен. Аз се надявам да бъда /Пророка/ с най- много последователи на съдния ден.**“¹⁰²

---

¹⁰² Сахих ел- Бухари.

Чудесата, дарени на Исус /мир нему/

Както споменахме по-рано част, от хората не признават Пратениците, вземат ги за лъжци и не вярват на тях, докато не видят явни знамения с очите си. Това е основната причина Аллах да подкрепи всеки един от Пратениците си с чудеса, потвърждаващи истинността на тяхното пратеничество, с което ги е изпратил. Обаче!!! Трябва да се знае, че всяко едно чудо се случва и осъществява с повелята на Всевишния Аллах, Неговата Воля, Неговото позволение и Неговата подкрепа. За това ни известява Аллах със словата си:

38. И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.¹⁰³

Чудесата, с които Аллах е дарявал Пратениците си, са от рода на неща, които са били актуални и известни за народа на всеки един от тях. Например народът на Муса /мир нему/ са били известни с магьосничеството, затова Аллах му дава като чудо тоягата, която поглъща всяка една магия, направена от магьосниците. Тези магьосници са правели магии с тояги и въжета, които след като били хвърлени на земята, са започвали да се движат като живи змии. Така те омагьосвали погледите на хората до такава степен с тоягите и въжетата, които са ставали като истински змии, че чак Муса се изплашил и спотаил страх в себе си, когато ги видял. Тази случка Аллах я разказва в Корана със словата си:

---

¹⁰³ Свещения Коран 13/ 38.

- 113. И дойдоха магьосниците при Фараона. Казаха: “Наистина ли ще получим награда, ако ние победим?”**
- 114. Каза: “Да, и ще бъдете от приближените.”**
- 115. Казаха: “О, Муса, ти ли ще мяташ, или ние да мятаме?”**
- 116. Каза: “Вие мятайте!” А когато метнаха, омагьосаха очите на хората и ги ужасиха, и показаха велика магия.**
- 117. И дадохме на Муса откровение: “Метни своята тояга!” И ето я поглъща онова, с което измамват!**
- 118. И се установи правдата, и се провали онова, което направиха.**
- 119. И бяха победени там, и станаха унижени.**
- 120. А магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в сужд.**
- 121. Казаха: “Повярвахме в Господа на световете,**
- 122. Господа на Муса и Харун!”¹⁰⁴**

По същия начин народът на Исус отказали да повярват, докато не видят с очите си явни материални неща. При него са били разпространени определени болести, затова Аллах дарява Исус */мир нему/* с чудото да изцелява болния. Това е само едно от чудесата, с които Аллах е подкрепил този благороден Пратеник. Другите велики чудеса, с които Той го е подкрепил, и които усилват вярата в Него, са: той е говорил на хората още в люлката; правел е образ на птица от глина, след това е духвал в нея и с позволението на Аллах тя оживявала; изцелявал е

---

¹⁰⁴ Свещения Коран 7/ 113 – 122.

прокажени и слепи /с позволенията на Аллах/; съживявал е мъртвите с позволенията на Аллах; известявал е хората за онова, с което се хранят вкъщи и онова, което пазят като запас. Всевишният Аллах казва:

110. Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Евангелието. И ето, сътворяваш от глина образ на птица с Моето позволение, и духваш в нея, и става птица с Моето позволение. И изцеряваш слепия и прокажения с Моето позволение. И ето, извеждаш мъртвите с Моето позволение. И как възпрях от теб синовете на Исраил, когато им донесе ясните знаци. И рекоха неверниците измежду тях: “Това е само явна магия.”¹⁰⁵

Друго от чудесата, с които Аллах е удостоил този велик Пратеник, е приемането на призива, отправен от него, когато последвалите му поискали от него да помоли Аллах да спусне трапеза от небесата, за да им се успокоят сърцата и да бъдат сигурни, че той е Пратеник, изпратен от Аллах. Всевишният Аллах казва:

111. И как вдъхнових учениците: “Да вярвате в Мен и в Моя пратеник!” Рекоха: “Ние повярвахме. И засвидетелствай, че сме отдадени!”

(Както след Мухаммад, мир нему, така и преди него, всички, които са се преклонили пред волята на Аллах и са били отдадени на Него, са мюсюлмани и религията им е Ислямът.)

---

¹⁰⁵ Свещения Коран 5/ 110.

**112. Как учениците рекоха: “О, Иса, сине на Мериам, твоят Господ може ли да ни спусне трапеза от небето?”
Рече: “Бойте се от Аллах, ако сте вярващи!”**

113. Рекоха: “Искаме да ядем от нея и да се успокоят сърцата ни, и да знаем, че си ни говорил истината, и да бъдем свидетели на това.”

114. Рече Иса, синът на Мериам: “О, Аллах, Господи наш, спусни ни трапеза от небето! Тя ще е за нас празник, за първия и за последния от нас знамение от Теб. И ни нахрани! Ти си Най-добрият от даващите препитание.”

115. Рече Аллах: “Аз ще ви я спусна, ала който от вас след това отхвърли вярата, ще го измъчвам с мъчение, с каквото не съм измъчвал нито един от народите.”¹⁰⁶

---

¹⁰⁶ Свещения Коран 7/ 111 – 115.

Пророците и призивът към единобожието (монотезима)

Религиозните основи при всички Пратеници и Пророци са едни и същи, защото източникът им е Аллах. Всевишният Аллах казва в Корана:

24. Или приеха вместо Него други богове? Кажете [о, Мухаммад]: “Дайте своя довод! Това е послание за онези, които са с мен, и послание за онези преди мен.” Но повечето от тях не знаят истината и се отдръпват.

25. И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!”¹⁰⁷

Въпросът за единобожието е нещото, около което се въртят всички учения на божествените закони в Исляма – така, както е било при всички предишни божесветни закони преди него. Призивът към вярата само в Аллах и искреността в богослуженията, които се извършват само заради Него, са основните неща, заради които Аллах е сътворил хората и е направил да има Рай и Ада. Това ни пояснява Аллах със словата Си:

13. Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммад], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: “Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!” За съдружаващите е тежко онова, към което ги

---

¹⁰⁷ Свещения Коран 21/ 24 – 25.

зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелае и напътва онзи, който се обръща към Него.¹⁰⁸

Единобожието, вярата само в Аллах, искреността в богослуженията и служенето единствено на Аллах, е завещанието, отправено от всички Пророци и Пратеници към техните народи и по-специално към техните потомствата. Аллах ни известява за това, което Якуб (Яков) е завещал на синовете си в следното знамение от Корана:

133. Нима бяхте свидетели, когато смъртта се приближи до Якуб и той рече на своите синове: “На какво ще служите след мен?” Рекоха: “Ще служим на твоя Бог и на Бога на твоите предци Ибрахим и Исмаил, и Исхак на Единствения Бог, и Нему ще бъдем отдадени.”¹⁰⁹

Правилната логика и здравият разум отхвърлят съдружаването с Аллах */езичеството/*, защото то е недостатък, а недостатъците не са присъщи и не са допустими за Аллах, Създателя на тази вселена. И ако вземем за пример, че съдружаването */съдружничеството/* е нещо нежелателно за създанията на Аллах, то какво може да се каже за съвършения Аллах, който няма недостатъци – Пречист е и Превисоко е Той - и няма нужда от и нищо. Да се твърди, че Аллах има съдружник и да му се приписват съдружници, е подигравка, игра и нещо, което не е присъщо за Аллах. Всевишният Аллах казва:

16. Не сътворихме Ние небесата и земята, и всичко помежду им на шега.

---

¹⁰⁸ Свещения Коран 43/ 13.

¹⁰⁹ Свещения Коран 2/ 133.

17. Ако търсехме забава а не ще го сторим щяхме да си я набавим от това, което е при Нас.

18. Истината Ние хвърляме срещу лъжата и я поразява, и ето я погива! Горко ви заради онова, което приписвате [на Аллах]!

19. Негови са всички на небесата и на земята. А онези, които са при Него, не се големеят да Му служат и не се изморяват.

20. Прославят Го нощем и денем, и не престават.

21. Или [неверниците] се сдобиха от земята с божества, които възкресяват?

22. Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!

23. Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.¹¹⁰

И така, както Аллах е пречист от шега, забава и подигравка, по същия начин е пречист от това да има дете, защото от логическа гледна точка, за да има дете, Той трябва да има съпруга, а това е недопустимо за Него, Пречист е Той от това погрешно твърдение. А ако допуснем – Аллах да пази - че Той има съпруга и син, това означава, че те двамата също притежават божественост, така както Аллах я притежава и те двамата са вечни – нямат начало и край – така, както Аллах е Вечен. Нима това не е нещо нереално и недопустимо?! Създателят е един, единствен, Всевишният Аллах- няма нищо, което да наподобява и да прилича на Него. И ако допуснем, че Той има съпруга – Аллах да пази

---

¹¹⁰ Свещения Коран 21/ 16 – 23.

от това твърдение – тогава защо не кажем, че има повече от една съпруга, а не само една?! Пречист е Аллах от всичко това! Тези предположения са напълно погрешни и нереални. Ако кажем, че Аллах се е сдобил със син, това означава ние да потвърдим, че Аллах има недостатъци и проявява слабост, затова е избрал да има син, който да му помага. Добре! Ако приемем това за вярно – Аллах да пази – тогава идва другият въпрос: „Защо Аллах е избрал да има само един син, а не повече синове?!“ А третият въпрос е: „Защо Аллах няма внуци, щом твърдят някои, че има син?!“ Пречист е Аллах и превисоко е от това, да има нужда от някого или нещо! Пречист е Аллах, Единственият, от всичко това! Ето и друг пример: Ако кажем, че някой се е сдобил с дете или син, това означава да потвърдим, че той се размножава, а това, от друга страна, означава, че самият той е роден!!! Онзи, който е роден, непременно ще има бащаили Създател, който го е сътворил!!! Всичко това е недопустимо за Единствения Аллах, Твореца, Създателя, онзи, който няма син, няма рожба, не е раждан, не е раждал, няма съпруга и няма подобен или равен на Себе си! Онзи, който има дете, той остарява и става безсилен, а след време детето го наследява и получава наследството му. Всичко това е неприемливо за Аллах и не подобава да му се приписват такива измислици! Той е Единственият, Творецът, онзи, който няма нужда от никого и нищо. Всевишният Аллах казва:

101. Първосъздателя на небесата и на земята! Как да има Той дете, щом няма съпруга и всяко нещо е сътворил, и всяко нещо знае?

102. Това е Аллах, вашият Господ! Няма друг бог освен Него Твореца на всяко нещо. На Него служете! Той се разпорежда с всяко нещо.

103. Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепроникващия, Сведущия.¹¹¹

От всеизвестните неща за всеки човек е фактът, че нуждата от съдружник говори за отсрещния, че той има недостатъци, които трябва да бъдат припокрити от друг. В случая припокриващият е съдружникът му. А Пречистият и Всевишен Аллах няма нужда някое от създанията Му да припокрива недостатъци, защото Той няма такива и няма нужда някой да Му помага в управлението на планетата и подреждането на делата на създанията. Нещо повече, всяко едно от Неговите създания има нужда от Него, стремейки се към онова, което е при Него, Той е Пречистият и Пребогатият. Всевишният и Пречист Аллах казва:

111. И кажи: “Слава на Аллах, Който не се е сдобивал със син и не е имал съдружник във владението, и не е имал помощник срещу безсилието. И Го прославяй с възвеличаване!¹¹²

Коранът ясно пояснява недопустимостта Аллах – онзи, който е сътворил тази планета, да има съдружник. Той утвърждава логически доказателства, които се приемат от правилната логика и с които се задоволява здравият разум. От тези логически доказателства са следните:

- Наличието на повече от един бог означава всеки един Бог от тях) да притежава безмерна сила, защото от божествените качества е безмерната и безгранична сила. Ако такава сила бива притежавана от двама или повече, това означава, че когато изпаднат в

---

¹¹¹ Свещения Коран 6/ 101 – 103.

¹¹² Свещения Коран 17/ 111.

разногласие и всеки един от тях иска обратното на другия, ще настане безпорядък и Вселената заедно с всичко в нея ще бъде погубена. А Аллах е Пречист от това, да има съдружник или друг освен Него с неограничена сила, защото това ще доведе до безпорядък и разруха, а това е неприсъщо и недопустимо за съвършения Аллах. Коранът пояснява това със знаменията, в които Всевишният Аллах казва:

21. Или [неверниците] се сдобиха от земята с божества, които възкресяват?

22. Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Пречист е Аллах, Господът на Трона, от онова, което Му приписват!

- Наличието на повече от един бог означава, че всеки от тях ще има сила, чрез която да надделее и да победи другия, отнемайки властта от него, а това е отхвърлено и недопустимо според Корана. Всевишният Аллах казва:

42. Кажете [о, Мухаммад]: “Ако имаше заедно с Него други богове, както казват, тогава те щяха да търсят път към Владетеля на Трона.”

43. Пречист е Той и е много високо, превисоко над онова, което говорят!

44. Прославят Го седемте небеса и земята, и всичко по тях. И няма нищо, което да не прославя Неговата възхвала. Ала вие не разбирате прославата им. Той е всеблаг, опрощаващ.¹¹³

---

¹¹³ Свещения Коран 17/ 42 – 44.

- Наличието на повече от един бог означава, че трябва да има разделение на планетата между тях, за да може всеки от тях да има власт над своите създания и творения и да се разпорежда с тях както пожелае, а това е недопустимо по отношение на Аллах. Всевишният Аллах казва:

91. Аллах не се сдоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделеят над други. Пречист е Аллах над онова, което описват ¹¹⁴

Именно заради това, което споменахме, съдружаването с Аллах е най-големият грях и Аллах никога няма да го опрости на онзи, който е умрял с него и не се е разкаял и поправил преди смъртта си. Човекът, умрял, съдружавайки с Аллах, никога няма да влезе в Рая и ще бъде вечно в огъня на Ада, а колко лошо обиталище е той. Това е основаната причина в голяма част от Кораничните знамения – Аллах да ни предупреждава да страним от този пагубен гряг, грях, който е породен от говорене за Аллах без знание и приписване на недостатъци на Единсвения, Превеликия и Съвършения Творец, който няма никакви недостатъци. Всевишният Аллах казва:

48. Аллах не прощава да се съдружава с Него, но освен това прощава на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен грях. ¹¹⁵

---

¹¹⁴ Свещения Коран 23/ 91.

¹¹⁵ Свещения Коран 4/ 48.

Иисус /мир нему/ и невинността му от съдружаването (езицеството и политеизма)

Коранът ясно ни пояснява, че силно уважаваният от нас Иисус /мир нему/ е само един Пророк като останалите пророци, който е творение и раб на Аллах. Той е от онези хора, които са призовавали към Единобожие и не са одобрявали за народа си езицеството и съдружаването, измислени от тях. Той е призовавал народа си да вярва единствено в Аллах и само на Него да служи, изоставяйки всяко нещо, което бива обожавано освен Него. Затова той пояснява на народа си, Рода на Израил, огромна част от божествените закони, за които са изпаднали в разногласие и незнание. Всевишният Аллах пояснява това, казвайки:

63. И когато Иса донесе ясните знаци, рече: “Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!

64. Аллах е моят Господ и вашият Господ. Затова единствено на Него служете! Това е правият път.”¹¹⁶

Коранът напълно оневинява Иисус от онова, което му се приписва, а именно, че той е повелявал да бъде обожаван и да се приеме за съдружник на Аллах и божи син. Последната низпослана божестена книга от Аллах пояснява, че този Пратеник Иисус ще застане пред всички хора на съдния ден и ще отрече онова, което родът на Израил му са приписвали несправедливо, а именно лъжата, че той ги е

---

¹¹⁶ Свещения Коран 43/ 63 – 64.

призовавал да обожават него и неговата майка Мерйем (Мария). Аллах ни известява в Корана следното:

116. И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мериам, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” Рече: “Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща.

117. Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеех сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел.

118. Ако ги измъчваш те са Твои раби, а ако ги опростиш Ти си Всемогъщия, Премъдрия.”¹¹⁷

---

¹¹⁷ Свещения Коран 5/ 116 – 118.

Иисус /мир нему/ е благовестил народа си за появата на Мухаммед

Коранът ни известява, че Всевишният и Пречист Аллах е взел обет и обещание от всички Пратеници и Пророци да повярват един на друг и да последват Пратеника, изпратен след тях, призовавайки народа си към това. Дори Пророците Аллах е задължил да си вярват едни на други и да бъдат убедени, че онова, което е при всеки един от тях, е откровение от техния Господ. Всевишният Аллах казва:

81. И когато Аллах прие обета на пророците: “Колкото и да ви дарявам от писание и мъдрост, после при вас ще дойде Пратеник, да потвърди наличното у вас. Вярвайте в него и му помагайте!”, рече: “Съгласни ли сте и приемате ли безусловния обет към Мен?” Рекоха: “Съгласни сме.” Рече: “Засвидетелствайте, и Аз ще бъда с вас от свидетелите!”

82. А който след това се отметне, тези са нечестивците.

83. Нима търсят друга религия освен тази на Аллах, когато на Него се подчинява всичко на небесата и на земята, доброволно или по принуда, и при Него ще бъдат върнати.¹¹⁸

В Корана се съдържат много знамения, които призовават немюсюлманите, и по специално юдеите и християните, да повярват в последния Пратеник Мухаммед

---

¹¹⁸ Свещения Коран 3/ 81 – 83.

ﷻ، да признаят пратеничеството му и да го последват.
Всевишният Аллах казва:

40. О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и спазвайте своя обет към Мен, за да спазвам и аз Своя обет към вас, и имайте страх от Мен един!

41. И вярвайте в това, което низпослах, за да потвърди наличното у вас! И не бъдете първите неверници към него, и не продавайте на никаква цена Моите знамения, и бойте се от Мен един!

(“... никаква цена”, буквално: “на нищожна цена”)

42. И не смесвайте истината с лъжата, и не скривайте истината, когато [я] знаете!¹¹⁹

Исус /мир нему/ не се е възпротивил на този обет и на повелята на Аллах и пояснил на народа си, че той е изпратен само към рода на Израил, благовестявайки ги, че ще се появи друг Пратеник след него. Споменава се в Евангелието от Матей 15/ 24, че Исус е казал: „**А Той в отговор каза: аз не съм пратен освен до загубените овце от Израилевия дом.**“

От тези негови думи се поясняват две истини:

Първата истина: Исус не е изпратен към всички хора и народи, а е изпратен към определена група хора, за определен период от време. Това е нещо, което се потвърждава в самите Евангелия, в които вярват християните.

---

¹¹⁹ Свещения Коран 2/ 40 – 42.

И след като това е потвърдено в Библията, идва налице въпросът: „Защо не се спазва тази строфа от Библията, като се насочи призивът към християнството единствено към рода на Израил, които в днешно време са именно евреите? Защо не се прилагат тези думи на Исус /мир нему/ и не се ограничи призивът само към евреите, а се нарушават неговите думи именно от онези, които претендират, че го следват, а призовават други хора и народи, които не са част от споменатите евреи (рода на Израил)?!

Тази строфа от Библията ясно доказва, че християнството не е световна религия, не е религия, годна за всички хора по света и проповядването ѝ на световно ниво не е част от основите на християнството!!!

Втората истина: След като Исус е изпратен само към заблудените овце от Израилевия дом, това означава, че след него ще има друг Пратеник, който ще бъде изпратен към всички хора и народи по целия свят и ще бъде последният от Пратениците. Именно това е нещото, с което Исус е благовестил народа си. Едно от задълженията на този велик Пратеник, което му е възложено от Аллах, е да благовести хората си за появата на последния Пророк и Пратеник – Мухаммед ﷺ. Аллах ни пояснява тази неоспорима истина в Корана със словата си:

6. И рече Иса, синът на Мариам: “О, синове на Израил, аз съм пратеник на Аллах при вас, да потвърдя Тората преди мен и да благовестя за пратеник, който ще дойде след мен. Името му е Ахмед.” А когато [Мухаммад] им донесе ясните знаци, рекоха: “Това е явна магия.”¹²⁰

---

¹²⁰ Свещения Коран 61/ 6.

(Ахмед е едно от имената на Пророка Мухаммад, мир нему.)

Справедливият и цивилизован човек, който е освободил мислите и разума си от сляпото следване на останалите и пристрастното непрозорливо покорство на религията на родителите си, би се запитал: „Нима има пречка Мухаммед ﷺ бъде изпратен като последен Пратеник от Аллах, след като преди него са били изпращани много Пророци и Пратеници? Ако отговорът е: „Няма никаква пречканито от логическа гледна точка, нито от религиозна!“, тогава защо ти отхвъряш пратеничеството на този човек и отказваш да го последваш, въпреки че той е изпратен към цялото човечество и потвърждава всичко налично при предишните Пратеници и Пророци?

Позицията на праведните еврейски свещеници и християнските монаси относно пратеничеството на Мухаммед ﷺ

Голяма част от еврейските свещеници и християнските монаси са повярвали в Мухаммед ﷺ и са го последвали, след като са се запознали с истината, с която е бил изпратен, и са се убедили сами в нея. Разбира, се техните свещени книги ги благовестяват, че ще се появи Пратеник след Моисей и след Исус /*мир тях*/ и това го знаят много добре. И въпреки измененията, промените и погрешните преводи, които са претърпели тези техни писания през различните епохи и въпреки че оригиналът на Библията (Евангелието и Тората) е загубен, голяма част от описанията на този Пророк Мухаммед ﷺ, ясно и неоспоримо доказващи неговото пратеничество, се запазват в тях. Ето затова – въпреки многобройните медийни кампании за опетняване и разруха на Исляма – непрестанно тази религия се приема от огромен брой християни. Всевишният Аллах казва:

157. онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са сполучилите.”

(Всевишният Аллах го назовава “неграмотния пророк”, но макар и неграмотен, той притежавал цялата зрелост на познанието. Това е наистина чудо.

Важно е да се отбележи, че и в Стария, и в Новия завет се подсказва за появата на Мухаммад, мир нему, като последен Пратеник на Аллах. Най-ясното от тези указания се съдържа в Йоан, 14: 16: “И аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, да бъде с вас до века.” Гръцката дума параклетос, която се схваща от християните като “Светия Дух”, може да се прочете и като периклютос - гръцкия еквивалент на Мухаммад “Възхваляван”).¹²¹

Пратеника ﷺ ясно пояснява на сподвижниците си, че братът му по вяра Исус е благовестил народа си за неговата поява. Това се случва, когато те са го попитали: „О, Пратенико на Аллах! Извести ни за себе си?“, а той им отговорил: **„[Аз съм] призивът на моя баща Ибрахим (Авраам) и благата вест на Исус. Когато моята майка забременяла с мен, видяла да излиза от нея светлина, която осветила дворците на Бусра¹²² в местността Шам.“¹²³**

Когато Мухаммед ﷺ бил изпратен, част от евреите и християните повярвали, а друга част отказали да повярват. Сафиййе бинт Хаййи ибн Ехтаб, съпругата на Мухаммед ﷺ, която е била еврейка, преди да приеме Исляма, казва следното: **„Нямаше друго дете, което моят баща и моят**

¹²¹ Свещения Коран 7/ 157.

¹²² Бусра- древен сирийски град в близост до границата с Йордания.

¹²³ Тефсир ел- Коран на ибн Кесир.

чичо да обичаха повече от мен! Винаги когато се срещаш с тях и с мен имаше друго дете от техните деца, те вземаха мен и оставяха другото дете. Когато Пратеника на Аллах ﷺ пристигна при Куба ¹²⁴ - селцето на /племето/ бени Амр ибн Ауф – баща ми и чичо ми Ебу Ясир ибн Ехтаб отидоха при него рано сутринта, при развиделяване. Кълна се в Аллах, те се върнаха чак със залеза на Слънето. Върнаха се изтощени, слаби, безсилни, сгромолясани и едвам вървяха. Аз ги посрещнах, както ги посрещах всеки път, но кълна се в Аллах – нито един от двамата не отправи поглед към мен. Чух чичо ми Ебу Ясир да казва на баща ми: „Това ли е той?“, а баща ми отговори: „Да! Кълна се в Аллах!“ /Баща ми/ попита: „Нима го позна по качествата и описанията му?“ /Чичо ми/ отговори: „Да! Кълна се в Аллах!“ /Баща ми/ попита: „Какво изнамираш в душата си към него?“ /Чичо ми/ отговори: „Кълна се в Аллах! Аз ще бъда негов враг, докато съм жив!“¹²⁵

Огромен брой от еврейските и християнските свещеници както в ден днешен, така и в древни времена са приели истината, с която е изпратен Мухаммед ﷺ. Първият, който приел Исляма от християните, бил кралят на Абисиния (Етиопия) - Неджаши (Негус). Той бил много добре запознат със свещените божествени писания при християните, знаел много добре благата вест, спомената от Исус за Пратеник, който ще се появи след него, затова приел Исляма още по времето на Пратеника ﷺ. Този управник бил човек, който носел в себе си сияйната религия, с която

---

¹²⁴ Куба- местност, която по онова време била южно от гр. Медина а в момента е квартал от този град.

¹²⁵ Сира ибн Хишам 2/ 165 и Ел- Бейхаки в книгата „Ед- Деляил“ 2/ 532.

Аллах изпратил Исус и изповядвал онази чиста, непроменена, божествена религия, която изповядвал самият Пратеник Исус. Той бил далеч от всякакъв вид изменения в християнството и не следвал сляпо други хора. Съпругата на Пратеника ﷺ Умму Селеме разказва: „**Когато отседнахме при земите на Абисиния, ние живеехме там в прекрасно съседство с Неджаши. Имахме сигурност за религията си и служехме на Аллах, без да ни възпира и вреди никой и без да чуем нещо, което не желаем. Но когато Курейш¹²⁶ разбраха това, те решиха да изпратят до Неджаши двама строги и сериозни мъже с най- превъзходните подаръци от Мекка. От най- превъзходните подаръци, с които те дойдоха, бяха многобройните кожи, които /меканците/ бяха събрали за него. Те не оставиха нито един от приближените управници на краля /Неджаши/, на когото да не изпратят подарък. След като събрали подаръците, изпратили Абдуллах ибн Раба ибн ел-Мугира ел- Мехзумий и Амр ибн ел- Аас ибн Уаил ес-Сехми да ги поднесат. Известили ги какво трябва да направят, като им казали: „Отидете и подарете подаръците на приближените на Неджаши, преди да разговаряте със самия него за тях /мюсюлманите/. След това отидете при Неджаши, подарете му подаръците, предназначени за него и искайте от него да ви ги предаде /мюсюлманите/ преди самият той да рзговаря с тях.“** Умму Селеме казва: „Ние излязохме и отидохме при Неджаши, при когото живеехме прекрасно и имахме най-доброто съседство. Те двамата не оставиха нито един от приближените управници на краля Неджаши, на когото да не подарят подарък преди да говорят с Неджаши. След това казаха на всеки приближен до краля: „Към страната на вашият владетел са дошли глупави хора! Те

---

¹²⁶ Курейш- тяхното племе в гр. Мекка.

отричат религията на предците си и не признават вашата религия! Дошли са с нова, измислена религия, която не познаваме нито ние, нито вие! Изпратиха ни най-властните и знатни хора от народа си към вашия Крал, за да ги върне при тях. Дайте знак на вашия крал, когато говорим с него за тях, да ги предаде на нас и да не говори с тях. Техният народ ги познава много по-добре и знае много по-добре пороците им!“ Приближените на краля казаха на двамата: „Добре!“. След това двамата поднесоха подаръците на Неджаши и той ги прие от тях. Те отправиха думи към него, като му казаха: „Ей, Кралю! „Към твоята страна са дошли глупави хора! Те отричат религията на предците си и не признават вашата религия! Дошли са с нова, измислена религия, която не познаваме нито ние, нито ти! Изпратиха ни най-властните и знатни хора от народа си към теб, бащите, чичовците и роднините си, за да ги върнеш при тях. Техният народ ги познава много по-добре и знае много по-добре пороците им, нека те ги порицават и упрекват за тях! Умму Селеме казва: „Нямаше по-омразно нещо за Абдуллах ибн Ебу Раbia и Амр ибн ел-Аас от това – Неджаши да изслуша мюсюлманите!“ Подчинените му управници, които бяха около него, казаха: „Уважаеми кралю! Те казват истината! Техният народ ги познава най-добре и най-добре знае пороците им! Предай им ги! Нека тези двамата да ги върнат към тяхната страна, при народа им!“ Неджаши се ядоса и каза: „Нима няма да има обич от Аллах, ако не ги предам на тези двамата!!! Много малко са хората, които са съжителствали с мен, избрали са моята земя да живеят на нея и са предпочели мен пред другите! Аз няма да ги предам, докато не ги повикам да дойдат при мен и да ги попитам лично за това, което говорят тези двамата за тях. Ако тези двамата говорят истината, тогава аз ще им ги предам и

ще ги върна към техния народ, но ако те не са такива, тогава аз ще ги защитавам и ще съжителствам с тях по най- хубавия начин, докато те съжителстват с мен.“ Умму Селеме казва: „След това той изпрати човек до сподвижниците на Пратеника на Аллах ﷺ, който да ги повика. Когато дойде при тях този човек, те се събраха и се запитаха едни други: „Какво ще кажете на този човек /краля/, когато отидете при него?“ Отговориха: „Ще кажем: „Кълнем се в Аллах! Ние не знаем! Пророка ﷺ не ни е повелил това!“, пак след това ще се случи онова, което трябва да се случи.“ Когато те отидоха при Неджаши, той извика епископите си, а те разтвориха книгите си около него и попита мюсюлманите: „Каква е тази религия, заради която сте се отделили от вашия народ и отказвате да приемете моята религия или религията на който и да е друг от хората?! Умму Селеме казва: „Онзи, който говореше с него, беше Джеафер ибн Ебу Талиб. Той му каза: „Уважаеми Кралю! Ние бяхме невеж народ, обожавяхме идоли, хранехме се от мърша, вършехме скверности, прекъсвахме родствените си връзки, отнасяхме се лошо към съседите си! Силният от нас изяждаше слабия! Ние бяхме на това положение, докато Аллах не ни изпрати Пратеник, чието потекло, правдивост, доверие и чистота ние знаем. Той ни призова към Аллах, да обожаваме единствено Него и само на Него да служим, изоставяйки онова, на което сме служели преди ние и нашите предци от камъни и идоли. Той ни заповяда да говорим истината, да връщаме повереното, да поддържаме родствениите си връзки, да се отнасяме добре към съседа, да се въздържахме от забранените неща и проливането на кръв и ни забрани скверностите, лъжесвидетелстването, изяждането на богатството на сирака и клеветенето на целомъдрените жени с прелюбодеяние. Той ни повели да служим

единствено на Аллах и нищо да не съдружаваме с него, повели ни молитвата, задължителната милостиня- зекят, говеенето..., - Умму Селеме казва: „Изброй му повелите на Исляма.“, а ние взехме това за истина и повярвахме в него, като последвахме онова, с което той е дошъл. Служехме единствено на Аллах, не съдружавахме нищо с него, възбравявахме онова, което той възбрани за нас и позволявахме онова, което той позволи за нас. Но нашият народ претъпна към нас и ни наказваха, подлагайки ни на мъчения в религията ни, за да се върнем към обожаването на идолите, да изоставим служенето на Аллах и да позволим онова, което преди си позволявахме от скверности и мръсотии. След като те надделяха над нас, угнетиха ни, притиснаха ни и застанаха между нас и нашата религия, ние тръгнахме към твоята страна и те избрахме пред останалите. Ние пожелахме да съжителстваме с теб и се надяваме да не бъдем потискани и угнетявани при теб о, Кралю!“ - Умму Селеме казва: „Неджаши му каза: „Имаш ли при себе си нещо от онова, което този човек /Мухаммед ﷺ / е донесъл от Аллах?“ /Джеафер/ прочете част от Кяф- Хя-Йя- Айн- Сад /Сура Мерйем/. Кълна се в Аллах, Неджаши заплака толкова силно, че му се наморки брадата и епископите му заплакаха до такава степен, че намокриха книгите си със сълзи, когато чуха онова, което им бе прочетено. След това Неджаши каза: „Кълна се в Аллах! Наистина това и онова, с което е дошъл Муса (Моисей), произлиза от една и съща ниша!“ /След това Неджаши каза на двамата мъже. изпратени от Курейш/: „Отивайте си! Кълна се в Аллах, аз никога няма да ви ги предам! Никога!!! Умму Селеме казва: „Когато те двамата излязоха от Неджаши, Амр ибн ел- Аас каза: „Аз ще известя утре Неджаши за техния недостатък при него! С това аз ще разруша единството им и ще разгромя

тяхното величие!“ Абдуллах ибн Ебу Рабиа, който беше по-богобоязливият от двамата според нас, му каза: „Не го прави! Те имат родствена връзка с нас, въпреки че са в противоречие с нас.“ */Амр/* рече: „Аз ще известя Неджаши, че те си въобразяват, че Исус, синът на Мария, е раб */на Аллах/*.“ След това отиде на другия ден при него и му каза: „О, Кралю! Те изричат за Исус, сина на Мария, тежки думи */които са критика към теб/*. Изпрати човек към тях и ги попитай за това, което изричат за Исус!“ Умму Селеме казва: „Той изпрати хора */да ги извикат/*, за да ги попита за Исус.“ Умму Селеме казва: „До този момент не ни беше задаван толкова строг въпрос като този. Хората */мюсюлманите/* се събраха и си казаха един на друг: „Какво ще му кажете за Исус, когато ви попита за него?“ Отговориха: */Ще кажем:/* „Кълнем се в Аллах! Ние казваме за него онова, което Аллах казва и с което е дошъл нашият Пророк!“, и ще се случи онова, което трябва да е случи.“ Когато влязоха при него, той ги попита: „Какво ще кажете за Исус, сина на Мария?“ Джеафер ибн Ебу Талиб му отговори: „Ние казваме за него, онова, с което е допълн нашият Пророк. Той е раб на Аллах и Негов Пратеник. Той е словото на Аллах */“Бъди“/*, което е отправено към непорочната девица Мария.“ Умму Селеме казва: „Неджаши спусна ръката си към земята, взе една пръчка и каза: „Това, което каза за Исус, е истина като истинността на тази пръчка!“ Епископите извадиха звук от носовете си заради онова, което каза! А той каза: „Кълна се в Аллах! Дори да възкликвате с нос...! Отивайте */о, вярващи!/* Вие сте в сигурност на моята земя! Онзи, който ви нагруби, ще бъде наказан...! И пак... „озни, който ви нагруби, ще бъде наказан! Аз не бих желал да приема дори цяла планина от злато, ако заради това ще страда само един от вас! Върнете им подаръците, ние нямаме нужда от

тях. Кълна се в Аллах! Аллах не е взел от мен подкуп, когато ми върна властта /след като ми беше отнета/ и аз няма да взема подкуп. Докато хората се покоряват на онова, което е при мен и аз ще им се покорявам в него.“ Умму Селеме казва: „Двамата си тръгнаха, унизени, заедно с онова, което донесоха и им беше върнато. След това ние останахме при Него на най- доброто място, с най- добрите съседи.“ Умму Селеме казва: „Кълна се в Аллах! Ние бяхме така, докато не се появи човек, който влезе в пререкание с него /Неджашии/ за властта.“ Умму Селеме казва: „Кълна се в Аллах! Ние не сме изпитвали по- силна тъга от тъгата, която изпитахме в този момент. Ние се страхувахме, че този човек ще надделее над Неджаши и ще дойде на власт; човек, който няма да е запознат с нашите права така, както е запознат Неджаши. Умму Селеме разказва: „Неджаши тръгна на път и реката Нил се озова между тях /Неджашии и мюсюлманите/.“ Умму Селеме разказва: „Сподвижниците на Пратеника на Аллах ﷺ казаха: „Кой е човекът, който ще отиде при събитието на този народ и след това ще ни донесе вест?“ Умму Селеме казва: „Ез- Зубейр ибн Аууам каза: „Аз!“ Умму Селеме разказва: „Той беше най- младият от нас.“ Умму Селеме разказва: „Те надуха за него мех и той го постави на гърдите си. След това преплува Нил, докато накрая не се появи при сборището на хората. После вървя, докато накрая стигна при тях.“ Умму Селеме разказва: „Ние се молехме на Аллах да подкрепи Неджаши, да го изяви над врага му и да му отреди власт над страната му. Така положението на Абисиния се стабилизира и ние бяхме при него на най- прекрасното място за отсядане, докато се завърнем при Пратеника на Аллах ﷺ в Мекка.“¹²⁷

---

¹²⁷ Муснед Ахмед.

Справедливият човек от дарените с писанието /евреи и християни/ много добре ще разбере, след като прочете какво пише в Свещения Коран за Исус и майка му /мир тям/, че това е истината от Аллах. Християните са от хората, които най- много приемат Исляма, защото те са най- близко до Исляма и мюсюлманите. Разказът за императора на Рим Хиркал /Ираклий/ – преди да приеме Исляма – и Ебу Суфйян е известен в книгите по история. Той доказва, че християните са запознати с истинността на Пратеничеството на Мухаммед ﷺ. Абдуллах инб Аббас разказва:

„Извести ме Ебу Суфйян, че Хиркал го извикал да отиде при него, докато бил заедно с група хора от племето Курейш, които са отишли към Шам /Древна Сирия/, за да търгуват. Това се случва по време на примирие между Пратеника ﷺ, Ебу Суфйян и неверниците. Те отишли при него и той ги поканил да седнат с него. Около него били знаменците на Римската империя. Тогава той повикал Ебу Суфйян, хората му и преводача си, след това казал: „Кой от вас е най- близък роднина с онзи човек, който си мисли, че е Пратеник?“

Ебу Суфйян разказва: Аз казах: „Аз съм му най- близкият роднина.“ Хиркал каза /на подчинените си/: „Доведете го при мен, след това доведете и спътниците му, като ги поставите зад гърба му.“

След това каза на преводача си: „Кажете на приятелите му, че аз питам този човек (Ебу Суфйян) за човек, който се мисли за Пратеник. Ако той излъже, вие непременно

ме

известете.“

Ебу Суфйян каза: „Кълна се в Аллах, ако не се срамувах от моите приятели, че ще ме вземат за лъжец, щях да го излъжа, когато ме попита за него /Пратеника /.

След това първото нещо, за което ме попита, беше: „Какво е потеклото на този човек сред вас?“ (т.е. от известно и благородно потекло ли е?)

Отговорих: „Той е от най-благородното потекло.“

Каза: „Някой от вас преди него самопровъзгласявал ли се е за Пратеник?“

Отговорих: „Не“

Каза: „Има ли от дедите си човек, който да е бил владетел?“

Отговорих: „Не.“

Каза: „Знатните хора ли го следват или слабите?“

Отговорих: „Слабите.“ (т. е. Повечето са слаби, бедни и немощни хора, които са унижени и презрени в обществото)

Каза: „Последователите му намалят ли, или се увеличават?“

Отговорих: „Увеличават се.“

Каза: „Има ли някой да се е отказал от неговата религия, мразейки я, след като я е приел?“

Отговорих: „Няма.“

Каза: „Вие за лъжец ли го вземахте, преди да се провъзгласи за Пратеник?“

Отговорих: „Не.“

Каза: „Този човек нарушава ли обещанието си?“

Отговорих: „Не! Ние с него в момента сме в примирие и

не знаем дали ще го изпълни или не.“ - Казва Ебу Суфйян: „Не можах да добавя и една дума, с която да го унижа и да се предпазя от нейното лошо влияние върху мен След това Хиркал каза: „Вие воювате ли с него?“

Отговорих: „Да.“

Каза: „Каква е войната между вас?“

Отговорих: „Беше с променящ се характер, понякога ние печелим, а друг път – той.“

Каза: „Какво ви повелява?“

Отговорих: „Повелява ни да обожаваме единствено Аллах и да не съдружаваме с Него нищо и да изоставим онова, което казваха предците ни. Повелява ни да изпълняваме молитвата намаз, да говорим правдиво, да си пазим целомъдрието и да поддържаме роднинските си връзки.“

След като Хиркал чу това, той каза на преводача си: „Кажми му: „Аз те питах за потеклото му сред вас и ти ми каза, че е от благородно потекло и е от самите вас, а Пратениците биват изпращани от потеклото на самия народ.“

Попитах те дали друг преди него се е провъзгласявал за пратеник, а ти каза „не“. Ако беше се провъзгласил друг човек преди него, щях да си кажа: „Това е човек, който следва словата на предишни хора.“

Попитах те дали от предците му има владетели и ти каза „не“. Аз тогава си казах: „Ако е имало владетели от предците му, той щеше да търси да си възвърне властта на деците си.“

Попитах те дали сте го вземали за лъжец преди да се провъзгласи за пратеник и ти каза „не”. От тези думи аз узнах, че той не е лъгал хората, а как ли тогава ще лъже за Аллах.

Попитах те кои хора го следват- знатните или слабите, бедните и немощните и ти ми каза слабите. Тогава си казах: „Именно това са хората, които следват пратениците.“

Попитах те дали се увеличават или намалят и ти ми каза, че се увеличават. Така е с вярата, докато се достигне пълнотата ѝ.

Попитах те дали някой се е отказал от неговата религия, мразейки я, след като я е приел и ти ми отговори с „не”. Така е с вярата, когато се установи в сърцето, тя не отблъсква никого и не го води до омраза.“

Попитах те дали е нарушавал обещанието си и ти каза „не”. А пратениците не нарушават обещанията си.

Попитах те какво ви повелява и ти ми отговори, че ви повелява да обожавате единствено Аллах, да не съдружавате с Него нищо и ви възбранява да обожавате идолите. Повелява ви да изпълнявате молитвата намаз, да говорите правдиво и да си пазите целомъдрието.

Хиркал каза: „Ако това, което казваш, е истина, аз съм сигурен, че той скоро ще завладее мястото, на което са стъпили моите два крака в момента /т.е. ще завладее Римската империя/. Аз бях в очакване да се появи, но не мислех, че той е от самите вас, а ако знаех, аз вече да съм

отишъл при него, за да се срещна с него, понасяйки всички трудности на пътуването. И ако в този момент аз бях до него, щях да си измия лицето с водата, с която той вече си е измил краката.“ Суфийян разказва: „След това поиска от Духейе да му даде писмото, изпратено от Пратеника на Аллах ﷺ. Той му го даде и Хиркал го прочете. В него пишеше следното:
В Името на Аллах Всемилостивия, Милосърдния

**От раба на Аллах и Неговия Пратеник Мухаммед
 До императора на римляните Хиркал**

Мир за онзи, който последва напътствието,

Както следва: Аз те призовавам с призива на Исляма (призивът на Исляма е да се изрекат двете свидетелства), приеми Исляма и ще се спасиш (от Ада). Приеми Исляма и Аллах ще ти въздаде двойна награда. А ако откажеш, за теб ще има грях – като греха на онези, които те последват от арианите¹²⁸. „Кажи: “О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас, - да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо и едни от нас да не приемат други за господари освен Аллах!” А отвърнат ли се, кажете:

---

¹²⁸ Арианството е антиринитарен възглед, поддържан от последователите на [Арий](#). Арианите отричат, че [Иисус Христос](#) и [Бог Отец](#) имат една и съща фундаментална природа, разглеждайки Сина като създадено същество, по-нисше от Отеца. Арианството се разпространява бързо и за известен период става преобладаващият възглед сред [християните](#). [Първият никейски събор \(325\)](#) след много спорове осъжда арианството и го обявява за [ерес](#).

“Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!” (Родът на Ибран: 64)

Ебу Суфйян продължава да разказва: След като Хиркал приключи с изказването си и прочитането на писмото, хората около него от знаменците на римляните започнаха да надигат глас и да вдигат силен шум, а той заповяда да бъдем изведени. Когато ни изведоха, аз останах насаме с приятелите си и им казах: „Той взе за нещо велико делото на ибн Еби Кебшех! *(С тези думи цели Мухаммед /Аллах да го благослови и с мир да го дари/, защото Ебу Кебше е един от дедите му, който е отказал да последва Курейш и странял от езичеството и обожанието на идолите.)* Това е императорът на византийците и въпреки това се страхува от този Пророк!!!“ */Ебу Суфйян продължава:/* „Аз не престанах да бъде убеден, че делото на този Пророк ще се изяви, докато накрая Аллах ме дари със сполуката да приема Исляма.“¹²⁹

Веднъж пристигнала при Пратеника на Аллах ﷺ делегация на християните от гр. Неджран */град в Южна Саудитска Арабия, до границата с Йемен/*. Тази делегация била от шестдесет пътници, които са били ръководени от четеринадесет от тях. А тези четеринадесет са били управлявани от трима човека, които са били най-знаменитите и най-властните сред тях. Те са: Ел-Аакиб, Ес-Сеййид и Харисе ибн Алкаме. Те започнали да спорят за Исус и да твърдят, че той е Пророк и син божи. И въпреки че Пратеника ﷺ им доказал с аргументни, че Месията е само раб на Аллах и Негов Пратеник, те останали непреклонни и

---

¹²⁹ Сахих Ел-Бухари.

силно отстоявали погрешната си позиция. Те попитали Пратеника ﷺ какво ще каже са Исус, а той им отговорил: „Той е раб на Аллах, Негов дух /душа, която Аллах е сътворил/ и словото Му /думата на Аллах „бъди“, отправена към Мария/.“ Те казали: „Не!!! Това е бог, който е слязъл от владението си и е влязъл в корема на Мария, след това е излязъл от него, за да ни покаже силата и величието си! Ти виждал ли си някога човек да се появи на бял свят без баща?“ Тогава Всевишният Аллах низпослал: „Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: “Бъди!” И той стана.“¹³⁰ Така Аллах пояснява същността на Месията Исус, неговото сътворяване и сътворяването на майка му преди това. След това Аллах повелил на Пратеника си ﷺ, ако те отказват да приемат призива му и да го последват, да ги призове към клетва /всяка страна да каже: „Проклятието на Аллах да бъде над угнетителите.“/. Той ﷺ ги призовал да дойдат със семействата и децата си, като им казал, че самият той ще дойде със семейството и децата си и след това да призоват Аллах да спусне наказанието и проклятието си над лъжците. Пророка ﷺ довел зетя си Али ибн Ебу Талиб, дъщеря си Фатима и внуците си Хасен и Хусейн, след това казал: „Това е моето семейство.“ Членовете от делегацията, придоншла от Неджран, се събрали, за да се посъветват един друг дали да му откликнат на това? Всички единодушно заявили да не приемат това предизвикателство, защото разбрали, че той говори истината, а те ще бъдат сполетени от проклятието и ще бъдат погубени заедно със семействата и децата си. Затова те му казали: „О, Ебу Ел- Касим¹³¹ ! Остави ни да си

---

¹³⁰ Свещения Коран 3/ 59.

¹³¹ Ебу Ел- Касим- това е един от псевдонимите на Мухаммед ﷺ.

помислим и след това ще ти отговорим какво ще направим по отношение на това,

към което ни приканваш.“ Те се отдръпнали от него, докато останали сами и попитали най- образования и уважаван сред тях, като му казали: „Ей, раб на Месията! Какво мислиш?“ Отговорил: „Уважаеми християни! Кълна се в Аллах, вие много добре разбрахте, че Мухаммед със сигурност е изпратен Пророк. Той отпрати към вас истинска вест от вестите на вашия брат Исус. Вие много добре знаете, че няма случай, в който един народ да попадне в такава клетва с Пророк и след това възрастните от него да останат живи и децата да пораснат! Ако вие направите това, то ще бъде вашият край! А ако се възпротивите */и не го направите/*, вие може да останете на вашата религия и на онова, което казвате за вашия другар */Исус/*. Оставете този човек */Мухаммед ﷺ/* и се върнете към вашата страна.“ Тези хора отишли при Пратеника на Аллах ﷺ и му казали: „О, Ебу Ел- Касим! Ние взехме решение да не изпадаме в тази клетва с теб и да останеш както ти на твоята религия, така и ние на нашата. Но бихме желали да изпратиш с нас един човек от твоите сподвижници, който одобряваш за нас, за да отсъжда между нас в имуществените неща, за които сме в разногласие. Наистина вие при нас сте хора, от чиято справедливост и отсъждане сме доволни.“

Описанията и качествата на последователите на Исус /мир нему/

Аллах описва истинските последователи на Исус /мир нему/ в Корана със състрадателност, милосърдност, обич към религията и придържане към заветите на Исус. Всевишният и Превелик Аллах казва:

27. Сетне проводихме по стъпките им Нашите пратеници, и проводихме след тях Иса, сина на Мариам, и му дадохме Евангелието, и вложихме в сърцата на онези, които го последваха, състрадание и милосърдие. Но монашеството го измислиха те, не сме им го предписали Ние освен стремежа към благоволенieto на Аллах, а и не го спазваха, както трябваше да се спазва. И дадохме на вярващите измежду им тяхната награда, но мнозина от тях са нечестивци.¹³²

Също така Пречистият и Всевишен Аллах ги описва в Корана, че те се надпреварват в приемането на истината и подкрепата към Исус /мир нему/, за да се разпространи призивът му. Затова Аллах повелява на мюсюлманите да бъдат като помощниците на Исус /мир нему/, надпреварвайки се към истината и подкрепяйки Пратеника на Аллах Мухаммед ﷺ в призива му към божията религия. Аллах иска от мюсюлманите да следват образа на предишните Пратеници, от които е и Исус, във всички добри и благородни качества. Всевишният Аллах казва:

---

¹³² Свещения Коран 57/ 27.

14. О, вярващи, бъдете помощници [по пътя] на Аллах, както Иса, синът на Мариам, рече на учениците си: “Кои са моите помощници [по пътя] на Аллах?” Учениците рекоха: “Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах.” И част от синовете на Израил повярва, а друга не повярва. И подкрепихме вярващите срещу врага им, и те станаха победители.¹³³

(Учениците са дванадесет свети и чисти люде, повярвали преди всички други, че Иса е раб Божии и Негов пророк и като пророк е възнесен на небето. Отричащите пророка Иса са онези, които заявяват, че той е син Божии и е третият от Троицата.)

На друго място в Корана Аллах ги описва като най-близките хора по обич към мюсюлманите. Това се дължи на факта, че Мухаммед ﷺ е следващият Пратеник след Исус и времето между тези два Пратеника е кратко, а не дълго като времето между Мухаммед ﷺ и Муса (Моисей) /мир нему/. Това дълго време между Мухаммед ﷺ и Муса е нещото, което кара евреите да бъдат най-големите врагове на мюсюлманите. След като евреите се отнасят с враждебност дори към християните, въпреки че Исус е от израилевото потекло и въпреки че времето между него и Моисей е кратко, то какво по-различно да се очаква от тях към Мухаммед ﷺ, който е потомък на Ибрахим (Авраам), но от другия му син Исмаил /мир тям/. Всевишният Аллах ни известява за това, казвайки:

82. Ще откриеш, че хората, най-силни по вражда към вярващите, са юдеите и онези, които съдружават, и ще откриеш, че от тях най-близки по любов към вярващите

---

¹³³ Свещения Коран 61/ 14.

са онези, които казват: “Ние сме християни.” Така е, защото сред тях има свещеници и монаси, и защото не се възгордяват.

83. А щом чуят низпосланото на Пратеника, ти виждаш очите им да преливат от сълзи заради онова, което са узнали от истината. Казват: “Господи наш, повярвахме, впиши ни със свидетелите!

84. И защо да не повярваме в Аллах и в истината, дошла при нас, и да не копнеем да ни въведе нашият Господ заедно с праведните хора?”

85. И ги възнагради Аллах за техните думи с Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Това е въздаянието за благодетелните.

Исус /мир нему/ е въздигнат към небесата с тялото и душата си - не е разпънат на кръст

Както споменахме по-горе, от отличителните черти на евреите е, че те вземали Пратениците за лъжци и ги избивали. Или както ни известява Всевишният Аллах в Корана:

87. И дадохме на Муса Писанието, и подир него изпратихме един след друг пратениците, и дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. Нима не ви обземаше надменност всеки път, щом пратеник ви донасяше онова, което душите ви не желаят? И някои отрекохте, а други убивате.¹³⁴

Затова те неведнъж са се опитвали да убият Исус */мир нему/*, обаче Аллах го е опазил и избавил от тях. Вярванията на мюсюлманите по отношение на Исус, сина на Мария */мир тям/*, са, че той е раб и Пратеник на Аллах, който не е умрял, нито е бил убит, нито е разпънат на кръст. Той е въздигнат към небесата с тялото и душата си, ще се появи преди края на света и тогава ще повярват всички от дарените с писанието */евреи и християни/* в него. Всевишният Аллах казва:

155. Защото [юдеите] нарушиха своя обет и не повярваха в знаменията на Аллах, и убиваха пророците без право, и изричаха: “Сърцата ни са в броня.” да, Аллах ги запечата [сърцата] поради тяхното неверие и не вярват освен малцина

---

¹³⁴ Свещения Коран 2/ 78.

156. и защото не повярваха и изричаха срещу Мариам огромна клевета,

157. и изричаха: “Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.” но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Нямаат знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те.

(Всевишният Аллах избавил Нух от потопа, Ибрахим – от огъня, Муса – от Фараона, Мухаммад – от засадата на съдружаващите. Спасил и Иса от евреите - уподобил на него друг човек и той бил убит вместо Иса.)

158. Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, премъдър.

159. Сред хората на Писанието няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт, а в Деня на възкресението той ще е свидетел против тях.¹³⁵

Ибн Аббас /Аллах да е доволен от него/ разказва: „Когато Аллах пожелал да възнесе Исус към небето, той излязъл при сподвижниците си в една къща, в която били дванадесет от учениците му – искам да кажа: излязъл от банята в къщата, а от главата му капала вода. Той казал: „Има някои от вас, които дванадесет пъти ще се отрекат от мен, след като вече са повярвали в мен.“ След това казал: „Кой от вас иска да бъде уподобен на мен с моя облик, след това да бъде убит вместо мен и да бъде с мен на моята степен в Рая?“ Един младеж, който бил най- младият на години, станал, а Исус му

---

¹³⁵ Свещения Коран 4/ 155 – 159.

казал: „Седни!“ След това им повторил думите си и младежът отново станал, а той пак му казал: „Седни!“ След това потретил думите си и младежът пак станал и казал: „Аз!“ Исус му казал: „Ето, това си ти!“ Той бил преобразен в образа на Исус, а Исус бил възнесен от малко прозорче на къщата към небето. */Ибн Аббас/* разказва: „Пристигнали онези, които го търсели от евреите, взели това момче, което приличало на него, убили го и го разпънали на кръст. След това част от тях се отрekli от Исус дванадесет пъти, след като вече са били повярвали в него и се разделили на три групи. Първата група казала: „Аллах (Бог) беше при нас, колкото Той пожела, след това се възнесе към небесата.“ – това са яковитите. Втората група казала: „Сина божи беше при нас колкото бог пожела, след това Аллах го въздига при Себе си.“ – това са несторианците. Третата група казала: „Раба на Аллах и Неговият Пратеник беше при нас колкото Аллах пожела, след това Аллах го въздигна при Себе Си.“ – това са мюсюлманите */отдадените на Аллах и Неговите Пророци/*. Първите две групи, които станали неверници, се изявили над мюсюлманите и ги убили. Така Ислямът */, религията,* към която са призовавали всички Пратеници и пророци/ не престава да бъде скрит при една малка група хора, докато Аллах не изпратил Мухаммед ﷺ. Ибн Аббас казал: „Това са словата на Всевишния Аллах: „...И подкрепихме вярващите срещу врага им, и те станаха победители.“¹³⁶“¹³⁷

---

¹³⁶ Свещения Коран 61/ 14.

¹³⁷ От книгата Ел- Бидайе уе Ен- Нихае на ибн Кесир.

Аллах ни пояснява същността на въздигането на Исус /мир нему/ към Себе Си, казвайки:

54. И [юдеите] лукавстваха. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.

55. Когато Аллах рече: “О, Иса, аз ще те прибера и ще те въздигна при Мен, и ще те пречистя от невярващите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отсъдя между вас в онова, по което сте били в разногласие.”

56. А онези, които не повярваха, ще накажа с тежко мъчение в земния живот и в отвъдния. И не ще има за тях избавители.”

57. А на онези, които вярват и вършат праведни дела, Той ще изплати наградите. Аллах не обича угнетителите.¹³⁸

Вярванията, заложили при християните за убиството на Исус, за разпъването му на кръст и за изкуплението, са измислени и добавени неща към религията на този благороден и велик Пратеник от евреите, християните, кръстоносците и последователите им. Те са си въобразили, че Аллах (Бог) е изпратил на хората сина Си – Месията – (или самия Той (Аллах) е влязъл в корема на Мария, след това е излязъл и приел образа на Исус,) за да бъде убит, разпънат на кръст и да стане изкупление за цялото човечество. И така според тяхното погрешно виждане всеки може да върши каквото си пожелае, защото греховете вече са му изкупени от Исус. Няма съмнение, че това погрешно

---

¹³⁸ Свещения Коран 3/ 54 – 57.

твърдение разваля хората, а не ги поправя. Как биха живели хората, без да има предначертан път, по който да поемат и граници, които да спазват. Колко далеч е това напълно погрешно вярване от Исляма и онова, с което е дошъл Исус. Според Исляма всяка душа е заложник на онова, което е вършила, както се споменава от Всевишният Аллах:

38. Всеки е заложник на онова, което е придобил,...¹³⁹

Според Исляма всеки човек ще бъде питан за делата си, а не за делата на другите. Ако е вършил добро, ще намери добро и ако е вършил лошо, ще намери лошо. Всевишният Аллах казва:

15. Който се е напътил, за себе си се напътва, а който се е заблудил, в свой ущърб се заблуждава. Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И не наказвахме, докато не проведохме пратеник.¹⁴⁰

Вярванията в християнската религия, че Исус е убит, че е разпънат на кръст и че е изкупление – са говорене за Аллах (Бог) без знание и с лъжливи твърдения. Или както ни известевя Всевишният Аллах със словата си:

79. Горко на онези, които с ръцете си пишат Писанието, после изричат: “Това е от Аллах.” за да го продадат на нищожна цена! Горко им заради онова, което ръцете им написаха и горко им заради онова, което придобиха!¹⁴¹

---

¹³⁹ Свещения Коран 74/ 38.

¹⁴⁰ Свещения Коран 17/ 15.

¹⁴¹ Свещения Коран 2/ 79.

Аллах е взел обет и обещание от израилевите синове да последват онова, с което е дошъл Исус /мир нему/, да го прилагат и спазват и да повярват в благата вест, с която ги благовестил, а именно, че ще бъде изпратен от Аллах друг Пратеник след него на име Мухаммед. Обаче те предпочели да изменят на обета, да променят и изопачат писанието, което Аллах спуснал на Исус, и да се отвърнат от истината, оспорвайки я. Това станало причина Аллах да ги накаже с вражда и ненавист помежду им в земния живот и наказание в отвъдния. Това се потвърждава със словата на Аллах:

14. И от онези, които казваха: “Ние сме християни” приехме обет, но и те забравиха част от онова, което им бе напомнено. И възбудихме помежду им вражда и ненавист до Деня на възкресението. Тогава Аллах ще ги извести какво са направили.¹⁴²

---

¹⁴² Свещения Коран 5/ 14.

Спускането на Исус /мир нему/ на Земята

От силно заложените убеждения и вярвания при мюсюлманите е спускането на Исус /мир нему/ на Земята преди края на света. След като се разпространи невежеството, знанието /за религията/ намалее, хората се отдалечат от религията на Аллах и земята се изпълни с гнет, тогава ще бъде спуснат от Аллах Исус /мир нему/ като спасител за човечестото от лошото положение, в което се намират заради противопоставянето им на Аллах. Той ще изпълни всяко едно кътче от земята със справедливост, светлина, мир и сигурност. Отсъждането с Исляма ще надделее, защото той /мир нему/ ще отсъжда с него по целият свят. Ще изпотроши кръстовете, за да докаже, че вярванията и действията на онези, които се наричат християни и претендират, че го следват, са погрешни. Ще избие всички прасета, за да докаже, че това, което те са си позволили, не е позволено /от Аллах/. По негово време богатите ще бъдат огромни, богатството – изобилно, а сърцата на хората –

изпълнени със задоволство и страх /от Аллах/ до такава степен, че хората няма да намерят, човек който да им приеме милостинята. Пратеника ﷺ казва: **„Кълна се в онзи, в чиито ръка е моята душа! Много скоро при вас ще слезне Исус, сина на Мария, като справедлив съдник. Ще изпотроши кръстовете, ще избие прасетата, ще премахне данъка джизйе и ще има богатство в изобилие, до такава степен, че няма да има кой да го приема. В това време**

едно седжде¹⁴³ ще бъде по- добро от земята и всичко, което е в нея.“¹⁴⁴

Всичко това ще бъде като една подготовка за края на света и Съдния

ден, в който хората ще преминат от стадий на земен живот и дела към стадий на отвъден живот, въздеяние за извършените дела и вечно пребиваване в Ада или в Рая. На всяка душа ще ѝ бъде въздадено онова, което е придобила. Щастив ще бъде онзи, който се е подготвил за този ден и се е трудил, вършейки добрини, странейки от греховете и следвайки Пратениците. Всевишният Аллах казва:

71. В Деня ще позовем всички хора с техните водители. Онези, чиято книга е подадена в десницата им, ще четат [с доволство] книгата си и не ще бъдат угнетени дори с влакънце от фурма.

72. А който на този свят е сляп, той ще бъде сляп и в отвъдния, и ще бъде най-заблудения за пътя.¹⁴⁵

---

¹⁴³ Седжде- поклон пред Аллах, на който се поставят челото, носа, двете длани, двете колена и върховете на пръстите на краката на земята. Седжето е част от молитвата предписана от Аллах.

¹⁴⁴ Ел- Бухари и Муслим.

¹⁴⁵ Свещения Коран 17/ 71 – 72.

Заклучение

Уважаемият и скъп за нас Исус */мир нему/* е единственият Пратеник, по отношение на който хората са изпаднали в огромни разногласия и спорове. Част от юдеите го обиждат с най-голяма обида и грозота, кълнейки го и описвайки го с възможно най-грозни и неприлични описания. А част от християните прекалено много превъзнасят този Пратеник и го поставят над мястото, на което го е поставил Бог, заявявайки, че той притежава божественост, че той е Син Божи и че той е част от въображаемата Света Троица. Затова от благодарта и превъзходството на Аллах към мюсюлманската общност е да я напъти към истината за този Велик Пратеник, изпратен от Него, пояснявайки я в книгата Си – Корана – и чрез езика на последния Си Пратеник. Така Той подтиква мюсюлманите да бъдат умерени и да заемат средна позиция между предишните две общности, пречиствайки го от онова, което юдеите говорят за него и отричайки превъзнасянето, което се е получило при християните към него. Това, което мюсюлманите казват за него, е същото, което Аллах е низпослал в Корана, а именно: „Той */Исус/* е само раб на Аллах и Негов Пратеник.“

Това е истината за Исус */мир нему/*, когото ние, мюсюлманите, обичаме от дъното на душите и сърцата си; с обич, която ни доближава до Аллах. Той е благороден Пратеник на Аллах, който е потомък на благородни Пророци и Пратеници. От нашите убеждения е, че невярването в този Пратеник и в пратеничеството му, както и липсата на обич към него, са неща, които изкарват човека от Исляма, защото това противоречи както на Корана, така и на наставленията на най- превъзходния Пратеник – Мухаммед ﷺ. Неверието в Пратеника Исус, в неговото пратеничество

и липсата на обич към него са неверие в Корана и Пратеника Мухаммед ﷺ.

Това е истината и за неговата майка Мария /мир нея/, която е описана в Свещения Коран и от езика на Мухаммед ﷺ. Тя е чиста девица, целомъдрена, набожна жена, която има знатен род и е далеч от скверности, нечистотии и зли деяния. Аз съм убеден, че всеки справедлив човек, който прочете онова, което Коранът говори за този благороден пророк, ще потвърди от сърце и душа, че това е истината, която трябва да бъде последвана. Също така съм напълно убеден, че няма друго писание и няма друга религия, които да почитат и уважават този благороден Пратеник и семейството му, както ги почитат и уважават Коранът и Ислямът. Така е, защото Ислямът поставя Исус на истинското му място, предписано от Аллах, а именно – набожен, богобоязлив и благороден Пратеник, който непрестанно е служел на Аллах въпреки ината, неверието и изтезанията на народа си. Всъщност това е било присъщо за всеки един Пратеник и Пророк, изпратен от Аллах. Има Пророци, които са били избити, други, които са били изтезавани и трети, които са били вкарвани в затвора. Това е в резултат на това, че те са идвали с Единобожието и религията на Аллах, които противоречат и ясно се противопоставят на погрешните им убеждения, традиции и несправедливи социални системи, отхвърляйки и ограничавайки всички дяволски сладострастия и желания, заложили се при хората. Ето ти примера за Нух (Нои) /мир нему/- той понасял негодите и изтезанията на народа си в продължение на 950 години с търпение и надежда за награда при Аллах. Накрая Аллах го избавя от хората -угнетители и ги изстребва с потопа. Ето ти примера за Ибрахим (Авраам) /мир нему/- неговият народ го взели за лъжец и го хвърлили в силно разпаления огън, но Аллах е направил за него

огънят да бъде хладък и приветлив. А след като го избавил от огъня, го подкрепил с помощта Си и погубил враговете му. Ето ти примера за Муса (Моисей) /мир нему/- Фараона го взел за лъжец и непрестанно замислял коварства срещу него, за да го убие, но Аллах го избавя от гнета на фараона, спуска своята подкрепа над него и издавя най-големия му враг – фараона – и неговата войска. Ето ти примера са Иса (Исус) /мир нему/- той също бил взет за лъжец от израилевите родове и бил хулен с ужасни неща. Част от тях казали, че той е син от прелюбодеяние и майка му е прелюбодейка – невинни са те двама от тази клевета, – за да възпрат хората от него и онова, с което е изпратен от Аллах и да го убият, но Аллах го избавя, подкрепя го и го издига. Ето ти и примера за последния Пратеник от Аллах – Мухаммед ﷺ – той бил взет за лъжец – както от езичниците по негово време, така и от юдеите и християните. Огромна част от тях са се подигравали с него, присмивали му са се и са правели всичко възможно да го убият. Но въпреки това той остава жив и твърд в религията си, след като Аллах го подкрепя срещу тях. Накрая религията, с която е изпратен, се налага над всички други религии, дори да ненавиждат това неверниците, и се разпространява по целият свят.

Истината за нашият уважаем Исус /мир нему/ не е това, което си въобразяват християните, че той е Бог или Божи Син или един от светата троица. Пречист е Аллах (Бог) и превисоко е от всичко това, което му приписват несправедливо. Ако това, което те казват за Исус, е истина, тогава се появява следният въпрос: „Ако той е Бог, Син Божи, или един от Светата Троица, това означава, че може да заложи вярата в сърцата на всички хора и всички да станат вярващи и да влязат в Рая!!! Защо не го е направил? Нима това не е било неговият стремеж и неговото

желание?!?! Защо не го е направил и как може да се каже, че няма сила и мощ да го направи, след като се претендира, че има божествени качества?!“ И още един логически въпрос: „Ако Исус наистина е Бог (Аллах), защо не е успял да се защити и да се избави от създанията си, а е бил убит и разпънат на кръст, както твърдят християните?!“ И последният въпрос: „Ако той е син божи (син на Аллах) – Пречист е Аллах от тази клевета, – защо и как е възможно Бог да се задоволи синът му да бъде убит и разпънат на кръст, без да му помогне и да го подкрепи?!“

Пречистият и Всевишен Аллах е облагодетелствал нас, хората, с най-голямата благодат-разума, който ни разграничава от останалите Негови творения. Затова нека да накараме разума си да заработи и да размишляваме, за да разграничим истината от заблудата и правилното от грешното. Няма при никой от пратениците и пророците нещо, което да противоречи на природно заложеното качество на Единобожие при хората (фитра) и на здравия. Ако в религията на Аллах се появи такова нещо, то не е нито от Аллах, нито от Пророците, а е нещо, вкарано в религията Му от хора, над които е надделял дяволът, отклонил ги е от правия път и ги е въвел в пътя на измислици, собствени желания, изменения и заблуда. Уважаеми читателю, бъди от онези хора, които когато четат, размишляват; когато размишляват, сравняват и преценят, а когато преценят, избират правдивото слово и го следват. Бъди от тези хора, защото Аллах ги хвали в Корана, казвайки:

17. А които отказват да служат на идолите и се разкайват пред Аллах, за тях е благата вест. И благовести Моите раби,

18. които слушат Словото и следват най-хубавото от него! Тези са, които Аллах е напътил и тези са разумните хора.¹⁴⁶

Това, което ще прочетеш в момента, е един призив, отправен към всеки един немюсюлманин, и по-специално към хората, дарени с писанието (юдеи и християни). Този призив е искрен и божествен призив, отправен от Всевишния Аллах и ползван от последния Му Пратеник Мухаммед ﷺ. Този Пратеник призовавал с него всеки, който отказвал да повярва в него и да го последва, затова впоследствие той става мото за всеки негов последовател чак до Съдният ден. Всевишният Аллах казва:

64. Кажете: “О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!” А отвърнат ли се, кажете: “Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!”¹⁴⁷

Древните евреи и християни са благовестявали, следвайки божествените писания, низпослани на Моисей и Исус, че ще се появи последен Пратеник. Но те си мислели, че ще бъде от израилевите плена, въпреки че знаели, че ще се появи откъм град Медина, град, който по онова време се наричал Ясриб. Затова тяхното сборище е било град Медина и околностите му. Обаче когато се появил Пратеника Мухаммед ﷺ, той не се вписвал в техните очаквания и представи и това ги довело до неверието им в него и

---

¹⁴⁶ Свещения Коран 39/ 17 – 18.

¹⁴⁷ Свещения Коран 3/ 64.

отвърщането им от онова, с което е дошъл от Аллах. А Аллах е Пребогатият, Той няма нужда от никого и нищо Той най- добре знае къде да посее семената на Пратеничеството. Всевишният Аллах казва:

89. И щом при тях дойде от Аллах Книгата, потвърждаваща онова, което е у тях а още отпреди бяха молили за помощ срещу неверниците, и щом при тях дойде онова, което [вече] знаеха, не повярваха в него. Проклятието на Аллах е над неверниците.

(“Онова, което е у тях” е Тората.)

90. Колко лошо е онова, за което продадоха душите си да не вярват в низпосланото от Аллах, поради завист, че Аллах низпослава от Своята благодат комуто пожелае измежду Своите раби. И заслужиха гняв върху гняв. За неверниците има унижително мъчение.¹⁴⁸

Призивът, който носят със себе си мюсюлманите и го оповестяват на останалите, проилиза от обичта и добронамереността им към тях. Тази обич и добронамереност са породени от земни и отвъдни ползи както за мюсюлманина, така и за немюсюлманина. Що се отнася до земните ползи, те се изразяват в изграждането на благочестиво, стабилно и праведно общество, което е далеч от гнет, несправедливост и скверност, а това от своя страна води до сигурност при оповестяването на божествените повели и съставяне на едно праведно и превъзходно общество. Що се отнася до отвъдните ползи, те се изразяват в това, че мюсюлманинът става причина с призива си други хора да приемат Исляма и да последват и признаят всички Пратеници и Пророци и така да се спасят от огъня на ада и

---

¹⁴⁸ Свещения Коран 2/ 89 – 90.

да бъдат въведени в Рая. Моторът на този непрестанен призив са божествените наставления, които повеляват това на мюсюлманите. Всевишният Аллах казва:

104. И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелява одобряването, и възбранява порицаването! Тези са сполучилите.¹⁴⁹

И накрая, моето желание е тази книжка да бъде старт за изследвания и проучвания, премахващи сляпото подчинение и следване от онези, които искрено и безпристрастно искат да научат истината и да последват правия път. Искрено се надявам всеки един човек да се сдобие с истинското и непреходно щастие, източникът на което е единствено искрената и правилна вяра в Аллах. Аллах ни пояснява това щастие в Корана, казвайки:

28. онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.¹⁵⁰

Това, в което аз като мюсюлманин съм напълно убеден, е, че човек може да постигне истинското щастие само чрез велика религия, която да отдава правото на всеки и на всичко, независимо дали става въпрос за хуманитарни, физически, психологически или духовни аспекти. Всичко това намирам да се съдържа само в религията, наречена Ислям. Това, което явно наблюдаваме от отчаяние, психическо нещастие и духовна неуравновесеност при немюсюлманските общества, въпреки че са достигнали огромен просперитет, развитие и прогрес, е резултат от

---

¹⁴⁹ Свещения Коран 3/ 104.

¹⁵⁰ Свещения Коран 13/ 28.

липсата на истинска и правилна вяра в Аллах, основана на Единобожие */Монотеизъм/*. А липсата на вяра в Аллах е основният и първичен източник на нещастие, тревоги, отчаяние, липса на желание за живот, депресия, психологическа неуравновесеност и ред други негативи. Без съмнение Аллах казва истината със словата Си:

124. А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Деня на възкресението.”

125. Ще рече: “Господи, защо ме подкара сляп, а бях зрящ?”

126. Ще рече: “Както идвах при теб Нашите знамения, но ги забравяше, така Днес и ти ще бъдеш забравен.”¹⁵¹

Текстовете в Свещения Коран са категорично и неоспоримо доказателство, че религията при Аллах е една и че Той е изпратил Пророците */мир тям/* като допълващи се помежду си, започвайки с първия Пратеник Нух (Ной) и завършвайки с последния Мухаммед ﷺ. Това се потвърждава и с думите на Пратника Мухаммед ﷺ, който казва: „**Моят пример и примерът за предишните пророци е като примера за един човек, който е построил къща в най-красивия и прелестен вид. Но в единия ъгъл на къщата липсва една тухла и това подтикнало хората да обикалят около къщата учудени и да казват: „Де да беше поставена и тази тухла.“ Пратеника каза: „Аз съм тази тухла и аз съм последният пророк.“**“

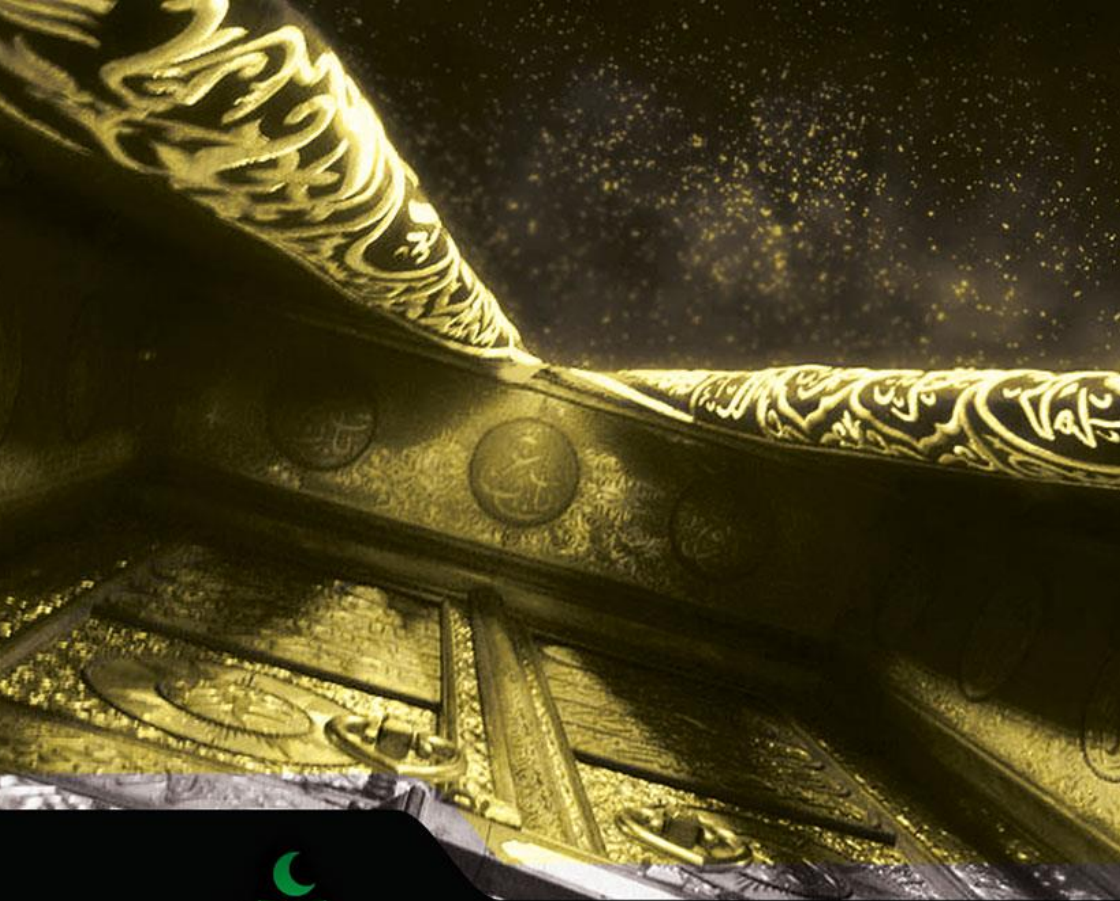
¹⁵¹ Свещения Коран 20/ 124 – 126.

Последният ни призив е Слава на Аллах – Господаря на световете – и нека мирът и благословът да бъдат за всички Негови Пратеници и Пророци.

www.islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM